

RUDAR

Celje - skladišče

D-Per
65/1975

5000013529, 11

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

GLASILO KOLEKTIVA
RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE

LETO IX

TOREK, 30. DECEMBER 1975

ŠTEVILKA 11

Ob novem letu

**Mirko Bizjak, glavni direktor
delovne organizacije REK Velenje**

Za nami je že sto let rudarjenja in sedemdeset let od ustanovitve prve majhne elektrarne v Šaleški dolini pa trideset let svobodnega dela in življenja v mirni slovenski republici in v Titovi Jugoslaviji.

Še malo in za nami bo tudi letošnje leto, polno prizadevanj in naporov velenjskih rudarjev, ki so pridobili do praznika republike, 29. novembra, toliko lignita, kolikor v prejšnjem letu v polnih dvanajstih mesecih. Rudarji zato zaslužijo res veliko priznanje in zahvalo!

Odkopavanje premoga se tudi v decembru lepo nadaljuje, in rudarji stopajo uspešno ter ponosno v novo leto.

Delavci elektrarne Šoštanj so dali toliko elektroenergije, kolikor jo je od njih pričakovala slovenska družba. Delali so pridno, vestno in brez zastojev — v zadovoljstvo vseh, ki so elektroenergijo potrebovali in uporabljali.

V letu, ki ga končujemo z uspehom, smo začeli graditi še eno veliko, novo termoelektrarno in povečevali rudniške kapacitete, tako da bo čez dve leti moč šoštanjske termoelektrarne 745 MW, rudnik pa bo pripravljen za letno proizvodnjo 4 700 000 ton lignita. Okrog 90 odstotkov tega lignita bo potrebovala termoelektrarna za proizvodnjo plemenite elektroenergije, kar še posebej združuje interese združenega dela rudarjev in delavcev v elektrarni ter tako vseh delavcev v rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje.

S takimi rezultati in uspehi dela ponosno stopamo delavci REK Velenje v 1976. leto; v leto novih borb za še večjo proizvodnjo in storilnost našega dela, za maksimalno zadovoljitev potreb uporabnikov elektroenergije in hkratno hitro izgrajevanje rudnika in termoelektrarne za še bolj tovariške in samoupravno dogovorjene odnose, ki nam jih omogoča ter nas zanje obvezuje naša ustava. Borili se bomo za skupni cilj: za energijo, ki jo rabi Slovenija; za energijo, katere ni nikoli preveč, za energijo, ki ne bo predraga — pa tudi ne obremenjena z izgubo v EGS, za katero rudarji in delavci elektrarne, delavci našega kombinata, nismo krivi.

Tovariši, delavci REK Velenje, pojdemo smelo naprej — za vse nas, za našo republiko in samoupravno socialistično Jugoslavijo — v novo 1976. leto!

Srečno!

**Jože Aljaž, predsednik
delavskega sveta REK Velenje**

Ob koncu letošnjega leta smo lahko delavci rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje upravičeno ponosni na delovne zmage, ki smo jih dosegli. V našo delovno organizacijo so bile večkrat uprte oči slovenske javnosti, in zaupanje javnosti, družbe, v naše sposobnosti smo vedno popolnoma upravičili. Rudarji REK Velenje smo si lahko že 29. novembra 1975 malo oddahnili in otrli znojno čelo ter zadovoljno rekli: "Uspeli smo!"

Dosegli smo osnovni, dosegli in celo prekoračili bomo tudi celotni letni plan proizvodnje premoga, v vsakem trenutku nudimo Sloveniji obljubljeno količino električne energije. Upamo, da bomo še naprej uspešno izpolnjevali svoje naloge. Porok za to so nam dosedanji uspehi, mladi rudarji in izgradnja TEŠ IV ter zaupanje delavcev v našo samoupravno socialistično družbo.

Združitev temeljnih organizacij združenega dela v delovno organizacijo REK Velenje leta 1974 ter nadaljnje poglobljanje samoupravljanja sta naš prispevek utrjevanju sa-

moupravnega sistema in uresničevanju ustavnih določil ter ustvarjanju takšnih delegatskih razmerij, kjer bodo prišli do izraza vsi interesi neposrednega proizvajalca. Večja proizvodnja premoga in električne energije ter skrb za delovnega človeka so naše nadaljnje naloge, ki jih bomo lahko uresničevali le ob skupnih naporih vseh zaposlenih v REK Velenje.

Rad bi spregovoril tudi nekaj o delu samoupranih delovnih skupin in delovanju delegatskega sistema pri nas!

Uresničevanje delegatskega sistema kot tiste oblike neposrednega odločanja, kjer se lahko izrazi sleherni interes, je bila v preteklem letu poglobljena naloga samoupravljalcev REK Velenje.

Že v prvi polovici letošnjega leta smo se lahko, potem ko smo temeljito razpravljali, lotili ustanavljanja devetih novih temeljnih organizacij združenega dela, ki so se s podpisom samoupravnega sporazuma 2. julija združile v delovno organizacijo REK Velenje. To je bil hkrati prispevek rudarjev k praznovanju 100-letnice rudnika lignita Velenje; k praznovanju dobe, v kateri je rudar iz izkoriščenega mezdne delavca postal aktivni samoupravljaec, ki v skladu z družbenimi interesi sam odloča o pogojih in rezultatih svojega dela.

Najlepše se to odločanje odraža v delu samoupravnih delovnih skupin, ki so postale osnovna celica samoupravnega življenja. Dobro delo teh skupin kažejo rezultati stabilizacijskih prizadevanj, porast proizvodnje in ustvarjeno zadovoljstvo ljudi na delovnih mestih.

Zadnje je zlasti posebnega pomena za rudarje, ker delo pod zemljo in težki delovni pogoji sami po sebi ne nudijo posebnega zadovoljstva. Pokazati moramo našo skrb za človeka, mu zagotoviti srečo in zadovoljstvo pri delu ter v prostem času! Rad bi poudaril, da je vse, kar smo dosegli, odraz našega skupnega dela, ki je garancija za naše nadaljnje uspešno delo.

V imenu delavskega sveta REK Velenje iskreno čestitam in se zahvaljujem vsem, ki so s svojim delom prispevali k našim skupnim uspehom v letu 1975, ter želim, da bi v novem letu 1976 želi še večje uspehe!

**Ivo Kadliček, predsednik
sindikata REK Velenje**

Na uresničevanje ustavnih načel v poglobljanju samoupravljanja smo se v sindikatu pripravili organizacijsko že v začetku tega leta. Ustanovljenih je bilo 41 osnovnih organizacij sindikata v desetih TOZD in DSSS. Sindikat deluje neposredno med delavci po sindikalnih skupinah.

Vsebinski rezultat našega dela, ki je nastal v sodelovanju z ostalimi družbenopolitičnimi in samoupravnimi organizacijami ter organi, je ustanovitev devetih temeljnih organizacij združenega dela na področju proizvodnje premoga. V pripravi pa je že ustanovitev treh TOZD v sedanji TOZD Elektrostrojni obrati.

Vključevanje vedno širšega kroga delavcev v pomembnejše odločanje in obvezno aktiviranje vseh sta prelomila ovire pri nadaljnjem ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela, kjer so bile te nujne za doseganje večjih ekonomskih, samoupravnih in političnih rezultatov.

Osnovni cilji vsega dela, ki ga opravljamo v sindikatu, so povečanje produktivnosti in ekonomičnosti ter ustvarjanje večjega dohodka v vseh TOZD in delovni organizaciji. S sistemom delitve dohodka pa moramo tako v TOZD kot v krajevnih in interesnih skupnostih kar najučinkoviteje zadovoljevati skupne in osebne potrebe.

Na področju poglobljanja samoupravljanja smo si izborili prve bitke. Na tem področju bodo potrebni tudi v letu 1976 napor, borba mnenj, reševanje starih ter preživelih nazorov in popraviljanje neustreznih rešitev. Pomembne naloge nas čakajo na področju samoupravnih interesnih skupnosti pri uveljavljanju delegatskega sistema. Težka bo bitka za

Dalje na 2. strani

Uveljavljanje doslednega dohodkovnega sistema v celotni delovni organizaciji REK Velenje. Težka bo tudi bitka za uveljavljanje delavske kontrole. Dalje bo treba hitreje izvajati integracijske naloge, da izkoristimo še več ekonomskih prednosti, ki te naloge pogojujejo. Potrebno bo premagati vse odpore, ki zavirajo še hitrejši napredek in razvoj tako samoupravljanja kot dela in družbene politike.

Proizvodni rezultati v naših TOZD so dokaz, da smo na prvi poti, in člani sindikata moramo na njej vztrajati ter skupaj s komunisti in mladino nenehno ustvarjati nove možnosti za boljše samoupravne in delovne pogoje ter odnose.

V imenu predsedstva konference osnovnih organizacij sindikata REK Velenje in osebno vam vsem želim uspešno, zadovoljno in srečno leto 1976!

Ivo Drev, sekretar komiteja OZK REK Velenje

Leta se nenavadno hitro kopičijo drugo za drugim. Komaj se človek rodi, že je za njim otroštvo, in znajde se v zrelih letih, ko mora pokazati vse, kar zmore.

Blesk novega je kratkotrajen. Ko izgine, se šele pokažejo prave vrednote, ki so lahko trajne ali pa jih moramo plemeniti, jim dajati večje razsežnosti in nove kakovosti, da ne zastarijo.

Na taki osnovi po navadi ob novem letu delamo obračune in v sebi seštevamo ter odštevamo dobra in slaba dela - pozitivne in negativne točke - in na koncu iz vsega skupaj sprejmemo sklepe. Največkrat ugotovimo, da se bo treba v novem letu poboljšati; da bo treba vnesti v življenje nekaj novih navad in delovnih sprememb. Ob vsem tem, ko bomo začeli obračati liste koledarja, pa bomo mislili na dvanajst novih mesecev z željo, da bi bil vsak od njih dobrotljiv kakor ti, ki smo jih pravkar preživeli.

Toda ob takem krmiljanju s samim seboj se bomo spomnili tudi svoje delovne okolice - delovnega kolektiva RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA VELENJE.

V tem obračunu bomo ugotovili, da smo dosegli res dobre rezultate dela, pri čemer pa ne bomo pozabili, da so bili tudi naši osebni dohodki primerni rezultatom. Vse to je prineslo med nas, našo družino, ožjo in širšo družbeno skupnost, pravo zadovoljstvo.

V imenu komiteja OZK REK VELENJE in vseh članov ZK REK VELENJE ter osebno iskreno čestitam vsakemu posamezniku za dosežene uspehe, prizadevanje in požrtvovalnost.

Za leto 1976 pa želim, da bi bili vsi še posebej zadovoljni, srečni ter zdravi in da bi s skupnimi močmi dosegli enake ali boljše rezultate dela kot letos.

Z enako istrenostjo in željami voščim tudi vašim družinam, da bi bile tako zadovoljne kot v preteklem letu in da bi se skozi vse leto po končanem delu videvali veseli in brez poškodb.

Fran Avberšek, predsednik organizacije ZSMS REK Velenje

Leto 1975 se hitro bliža koncu in pred nami je zopet čas, ko pregledujemo dosežene rezultate v minulem letu ter si zastavljamo načrte za delo v novem letu. Ocenimo uspešnosti dela organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije - REK Velenje v preteklem letu prepuščam posameznikom, želim pa v nekaj vrsticah izraziti želje za nadaljnje delo.

Organizacijske spremembe v delovni organizaciji in ustanavljanje novih TOZD v preteklem letu je narekovalo tudi organizacijske spremembe v mladinski organizaciji REK Velenje. Tako imamo danes v naši delovni organizaciji sedemnajst osnovnih organizacij ZSMS, v katerih je vključenih skoraj 1 500 mladih delavcev. Trenutno se pripravljamo na ustanovitev koordinacijskega sveta osnovnih organizacij ZSMS REK Velenje, kjer se bo delo le-teh združevalo v skupnih akcijah mladih iz delovne organizacije. Z dokončno reorganizacijo mladinske organizacije bodo dani vsi pogoji za uspešno delo.

Moja osebna želja je, da sedanja koledarska zima postane pomlad v delu naše mladinske organizacije; pomlad, ki naj prinese mladim nov polet za doseg še večjih uspehov pri reševanju problemov mlade generacije in vseh družbenih vprašanj današnjega časa. Delo na področju utrjanja, izpopolnjevanja in uveljavljanja mladinske organizacije ter njenih članov naj bo tudi v prihodnjem letu ena glavnih nalog osnovnih organizacij ZSMS REK Velenje.

Svoje delo v mladinski organizaciji moramo obravnavati kritično ter sproti opozarjati na napake, ki se bodo pojavljale v bodoče. Le tako bo akcijska sposobnost, trdnost in veljavnost ZSMS v novem letu še večja, družbenopolitična organizacija mladih pa bo postala enakopraven, aktiven in soustvarjalni del znotraj enotne fronte vseh socialističnih sil - socialistične zveze delovnega ljudstva.

Prav gotovo je, da moramo biti mladi v prvi vrsti in stati z ramob ob rami z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, ko se bje bitka za čim uspešnejše razvijanje samoupravnih odnosov v osnovnih celicah našega organiziranja in delovanja. Zavedati se moramo, da smo generacija, ki bo nosila vse dobre in slabe strani na splošno uspešno današnje akcije.

Ob novem letu želim v imenu predsedstva koordinacijske konference osnovnih organizacij ZSMS ter osebno vsem članom delovne organizacije, posebno pa še mladim, prijetne novoletne praznike, v letu 1976 pa veliko zdravja, sreče in uspehov tako pri delu kot doma!

Slavko Janežič, direktor rudarstva v REK Velenje

Zopet je leto naokrog in kot vedno se tudi letos oziramo nazaj, da bi videli, kaj smo naredili in kakšni so rezultati našega dela.

Leto 1975 je bilo jubilejno leto RLV, saj smo v tem letu praznovali 100-letnico rudarjenja v Šaleški dolini, obenem pa je to bila tudi trideseta obletnica osvoboditve in graditve naše samoupravne družbe.

Mislím, da smo oba jubileja proslavili z rezultati, katerih se nam ni treba sramovati. Naš letni plan, 4 150 000 ton smo dosegli 10 dni pred koncem leta, dan republike smo proslavili s proizvodnjo 3 900 000 ton, celotna letna proizvodnja, 4 280 000 ton, pa bo predstavljala nov rekord rudnika lignita Velenje.

Tudi področju uvajanja samoupravljanja smo v preteklem letu naredili precejšen korak naprej, saj smo z ustanovitvijo devetih TOZD še bolj približali upravljanje z dohodkom neposrednemu proizvajalcu.

Pri izvajanju srednjeročnega programa - in s tem vezanih investicij tako v jamo kakor v TEŠ IV - smo izpolnili zastavljene naloge. Zato lahko smelo gledamo naprej, v leto 1977, ko bomo morali proizvesti 4 700 000 ton premoga.

Naštete rezultate smo dosegli kljub težavam, ki so se pojavljale med delom; najprej požar v jami pa nelikvidnost in še omejevanje uvoza.

Ker si je vsakdo izmed nas prizadeval in se trudil za uspeh, in ker smo se kot zavestni samoupravitelji vedno s polno odgovornostjo postavili po robu vsem tem težavam - smo jih tudi pravočasno in uspešno premagovali.

Pred vselitvijo

Tovariši, dragi rudarji, ob tej priložnosti naj se vam zahvalim za medsebojno sodelovanje v letu 1975, s katerim smo pokazali zrelo zavest samoupravitelja in stanovski ponos rudarja.

Zahvalim se naj za vsa odrekovanja in napore, ki ste jih vložili v delo, tako da smo lahko dosegli že omenjene rezultate. Obenem pa vam ob koncu tega leta želim, da bi vam leto 1976 potekalo brez nezgod, ob še večjih uspehih pri delu in vam prineslo veliko sreče in zadovoljstva tudi doma.

Še enkrat srečno, zdravo in zadovoljno novo leto 1976!

Dušan Janežič, direktor TOZD Termoelektrarna Šoštanj

Predvsem je potrebno, da ob koncu leta pregledamo, v kolikšni meri smo izpolnili posamezne naloge, ki smo si jih zadali v začetku leta, ko smo sprejemali letni delovni načrt.

Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da smo plan proizvodnje električne energije presegle za 0,3 odstotka - proizvedli smo 2 450 GWh ali 2 milijardi 450 milijonov kWh. Še bolj razveseljivo pa je, da se je obratovalna pripravljenost posameznih blokov, posebno bloka 275 MW, občutno zvečala in bo letos 93-odstotna.

Omenjeni rezultati pri proizvodnji električne energije so, brez dvoma, lep uspeh, za katerega so vsekakor vsi zaposleni v TOZD TEŠ prispevali svoj delež.

Ob tej priložnosti bi še posebej opozoril na skrajšane remonte posameznih blokov. Z dobro pripravo, organizacijo dela, z mobiliziranjem vseh sil v TOZD smo remonte posameznih blokov skrajšali za dva tedna in v tem dveh tednih proizvedli lepo količino električne energije.

Navedeni uspehi nas nikakor ne smejo uspavati. Kritično moramo pregledati tudi vse pomanjkljivosti in napake, ki so nastajale v minulem letu, in paziti, da se podobne napake ne bodo ponovile v naslednjem letu.

V letu, ki ga sedaj končujemo, smo začeli z izgradnjo novega bloka 335 MW, z izgradnjo TEŠ IV. Kljub mnogim težavam pri sodelovanju z domačimi dobavitelji izgradnja dobro napreduje, vendar je nasproti operativnemu planu v 6-tedenski zamudi. Investicijska grupa bo morala, tako kot doslej, stalno kontrolirati domače proizvajalce opreme in storiti vse, da se bo ta zamuda v prihodnjem letu zmanjšala oziroma nadoknadila.

V celoti gledano je TOZD TEŠ izpolnila vse obveze po letnem delovnem načrtu, in to v pogledu proizvodnje električne energije in izgradnje novega objekta - TEŠ IV. Zadane naloge je bilo moč izpolniti le s prizadevnim delom vseh zaposlenih ob popolnem sodelovanju vseh samoupravnih organov pri reševanju tekočih problemov. Tudi v naslednjem letu moramo sodelovanje vseh članov delovnega kolektiva s samoupravnimi organi in samoupravnimi delovnimi skupinami še poglobljati, ker bomo še večje uspehe lahko dosegli le s čim večjim sodelovanjem in prizadevnostjo vseh zaposlenih.

Za prihodnje, 1976. leto predvideva naš delovni načrt za 3 odstotke višjo proizvodnjo električne energije, kot jo je predvidel naš delovni načrt za to leto. To bo zahtevalo od vseh še večje napore kot doslej, dobro sodelovanje med posameznimi oddelki, predvsem pa povezovanje vseh naših materialnih kakor tudi strokovnih moči in kapacitet ter samoupravnega dela za skupni cilj: čim večja obratovalna pripravljenost!

Vsem članom TOZD se zahvaljujem za požrtvovalno delo in sodelovanje v letošnjem letu v upanju, da bodo v 1976. letu svoje napore za doseg čim večje obratovalne pripravljenosti in racionalne proizvodnje električne energije - v duhu stabilizacije - še povečali.

Ob koncu želim vsem zaposlenim v TOZD TEŠ in delovni organizaciji REK Velenje SREČNO IN VESELO PRAZNOVANJE NOVEGA LETA 1976, po praznikih pa čimveč uspehov in zadovoljstva - tako na delovnem mestu kot v privatnem življenju!

Avugst Terlav, dosedanji vodja TOZD RLV - Jama vzhod

V nekem časopisu je v podnapisu k fotografiji iz naše jame zapisano, da velenjski rudarji le še tu in tam kopljejo premog ročno. Lahko bi rekli, da je takšna trditev malo čudna, če ne še kaj več.

1 566 030 ton lignita so nakopali delavci TOZD RLV - Jama vzhod do 15. decembra letos. 1 566 030 ton na klasičnih odkopih; na čelih, kjer so pogoji dela vse prej kot lahki; na čelih, kjer se v enem mesecu zamenja tudi do 80 odstotkov celotnega jeklenega podporja. Ta uspeh pomeni še več zato, ker je letni osnovni delovni načrt za TOZD Jama vzhod predvidel proizvodnjo 1 300 000 ton, dosegli pa smo to že do 20. oktobra letos.

Če analiziramo delo v letošnjem letu, potem vidimo, da je na začetku leta znašala odkopna fronta v naši jami 580 metrov; ko smo končali etažo na koti 21,0 m, se je skrajšala na 295 metrov; z vključitvijo etaže na koti 1,0 m pa se je spet podaljšala na 560 metrov.

Odkopni učinki so letos porasli za 14 odstotkov, obratni učinek pa je večji za 12 odstotkov.

V obratovanje smo uspešno vključili tudi poizkusno čelo z mehanizacijo KTU - 2M, ki je pokazalo veliko boljše rezultate od pričakovanih. Seveda pa tega prav gotovo ne bi dosegli, če ne bi bilo izjemne delovne zavesti vseh zaposlenih na tem odkopu.

Vse to so rezultati našega skupnega dela in naporov; rezultati, na katere smo lahko ponosni. Ob pregledovanju svojih uspehov pa vsekakor ne smemo pozabiti naših reševalcev - njihove požrtvovalnosti, discipline in pripravljenosti, da v vsakem trenutku rešujejo življenje ljudi ter naše imetje.

Dovolite mi, da se vsem, ki delate v TOZD RLV - Jama vzhod, ob koncu leta osebno in v imenu nadzorno-tehničnega osebja v TOZD, zahvalim za ves napor in trud, ki ste ga vložili za izpolnitev zadanih nalog v tem letu. Posebno pa bi se vam rad zahvalil za uspešno delo v mesecih oktobru in novembru, ko smo kljub objektivnim težavam izpolnili našo obvezo; za 3 900 000 ton nakopanega premoga smo tudi mi prispevali svoj delež.

Ob vstopu v novo leto 1976 želim vsem, ki delate v TOZD RLV — Jama vzhod — vam, rudarjem, in vašim družinam — mnogo zdravja, sreče in uspehov pri delu ter doma. V imenu TOZD RLV — Jama vzhod pa čestitam srečno novo leto tudi vsem ostalim delavcem REK Velenje — in sicer z željo, da bi se v bodoče sodelovanje med posameznimi TOZD še poglobilo. Srečno!

Vinko Preložnik, vodja TOZD RLV - Jama zahod

V letošnjem letu smo v naši TOZD precej prispevali k uspešni proizvodnji premoga. Do konca leta bomo ob stoležu zaposlenih, ki je za 5 odstotkov manjši od predvidenega, pridobili približno 829 000 ton premoga, to je, 97 odstotkov glede na letni plan.

Moštva posameznih čel so imela sledeče najboljše rezultate:

OKP 2/1 v januarju	— 26,36 t/dnino,
OKP 00/3 v marcu	— 24,57 t/dnino,
MHW K + 90 v aprilu	— 46,04 t/dnino,
SMG B + 80 v oktobru	— 23,01 t/dnino,

Najboljši obratni učinek je bil v februarju in marcu; okoli 15,3 t/dnino.

Rudarji so — kljub kapljajoči vodi in velikemu pritisku na podporje v ploščah OMKT V/2 in VI/2 v severnem krilu ter pogostemu obračanju širokih čel pa vstavljanju sekcij hemscheidt in salzgitter v južnem krilu — dosegli lepe delovne uspehe.

S težavami smo se srečevali še zaradi potrebe po prekomernem nadurnem delu (severno krilo) in zaradi uvajanja velikega števila novincev (teh je na mehaniziranih čelih do 30 odstotkov).

V letu 1976 nas čakajo velike naloge: 33-odstotno povečanje proizvodnje premoga in 11-odstotno povečanje obratnega učinka.

Vsem delavcem naše TOZD in REK Velenje želim v novem letu obilo osebnega zadovoljstva doma in pri delu; še posebno pa, da bi leto preživeli zdravi in brez nezgod. Srečno!

Vodstvo RŠC Velenje, TOZD Rudarski praktični pouk

Ob koncu koledarskega in poslovnega leta čestitamo vsem delavcem TOZD RPP za dosežene rezultate pri izobraževanju mladih rudarjev in izpolnjevanju planskih nalog.

Čestitamo tudi učencem za trud pri uspešnem opravljanju praktičnega pouka na delovnih mestih v jami in zunaj.

Tudi vsem organizacijam združenega dela REK Velenje se zahvaljujemo za razumevanje in pomoč pri izvajanju praktičnega pouka v škalski jami ter za vzorne odnose pri reševanju skupne tekoče problematike v zvezi s proizvodnjo. Želimo, da bi takšno sodelovanje in takšni odnosi ostali tudi v letu 1976, ne nazadnje tudi za dokaz, da obstaja med nami trdna vez sodelovanja in medsebojnega razumevanja.

Vsem delavcem TOZD Rudarski praktični pouk in njihovim svojcem želimo zdravo in srečno novo leto 1976!

Enako želimo tudi vsem delavcem delovne organizacije RŠC Velenje.

Marjan Moškon, vodja TOZD RLV - Steber 8

Ob pogledu na rezultate dela v letu, ki se izteka, lahko ugotovimo, da so vsi zaposleni v naši TOZD vložili velike napore za realizacijo skupnega proizvodnega načrta RLV. Zaradi težkih odkopnih pogojev na naših čelih ob prečkanju znanih in neznanih starih prog ter betoniranih nadkopov smo v Stebru 8 skoraj vse leto delali nepretrgoma, in to tudi v nedeljah.

Naše delo je precej oviralo tudi pomanjkanje rezervnih delov za hidravlično podporje, ki jih v glavnem dobimo iz uvoza. Pomanjkanje so najprej občutila visoko produktivna mehanizirana čela. Del enega mehaniziranega čela smo morali celo demontirati, da bi dobili potrebne rezervne dele. Zaradi vseh teh težav smo v zamudi pri odpiranju etaže K + 165, in sicer na celih pet mesecev; po načrtu se bi obratovanje v njej moralo začeti v oktobru.

Za prihodnje leto načrtujemo, da bo Steber 8 proizvedel 1 050 000 ton premoga, imel poprečno 475 zaposlenih in dosegal odkopni učinek okoli 21,50 ton/dnino, to je, približno za 5 odstotkov višjega kot letos. Glavni del proizvodnje bo odpadel na etaži K + 175 in K + 165, ki bosta v prihodnjem letu v celoti razviti.

no. Da bomo to dosegli, si moramo prizadevati vsi. Pri tem moramo gledati tudi, da se bo povečala produktivnost dela, saj se bodo s tem povečali tudi osebni dohodki in življenjski standard.

Vsem rudarjem TOZD RLV — Priprave, rudarjem ostalih TOZD RLV, delavcem ostalih TOZD REK Velenje in vsem sodelavcem želim srečno in zadovoljno leto 1976!

Janko Meh, vodja TOZD RLV - Mehanizacija in transport

TOZD RLV — Mehanizacija in transport smo formirali v tem letu. V svojem sestavu ima obrat jamska mehanizacija in obrat transport in trenutno šteje 700 delavcev.

Dejavnost TOZD zajema montažo, demontažo in vzdrževanje elektro in strojnih naprav v jami ter transport materiala po jami. Razen tega naša TOZD skrbi tudi za razvod vode za protipožarno varnost in odvodnjavanje jame do glavnih zbirnih črpališč. Tehniško osebje TOZD izvaja tudi pripravo dela in delno projektira za potrebe TOZD. S svojimi delavci izvaja TOZD tudi investicijska dela v jami po elektro in strojni strani. Na ta način je TOZD Mehanizacija in transport vključena neposredno v proces proizvodnje premoga, ki je bil in bo tudi v prihodnjem letu skupni proizvod vseh TOZD RLV. Pri tem odpade na TOZD Mehanizacija in transport okoli 18 % vseh učinkovitih dni v jami oziroma okoli 45 dni na 1 000 ton premoga.

Menim, da so delavci naše TOZD prispevali svoj delež tako za izpolnitev plana proizvodnje RLV v letu 1975 kot tudi med akcijo, ki je potekala v času pred dnevom republike. Za to jim gre vse priznanje.

Za prihodnje leto predvidevamo, da bomo v skladu s splošnimi smernicami za izdelavo planov proizvodnje tudi v naši TOZD ustrezno povečali učinke pri delu. V bistvu gre za to, da bi s približno enakim staležem zaposlenih opravili vsa potrebna dela za večjo proizvodnjo premoga kot letos. Po drugi strani pa moramo naše napore usmeriti k zmanjšanju stroškov proizvodnje. Vso pozornost bo treba posvečati tudi nadaljnjemu utrjevanju samoupravljanja.

Ob vstopu v leto 1976 želim vsem delavcem TOZD Mehanizacija in transport kot tudi vsem delavcem REK Velenje srečno in uspešno novo leto ter veselo silvestrovanje.

Zdravko Oblak, vodja TOZD RLV - Storitve

V TOZD RLV — Storitve je združenih osem samostojnih služb, ki neposredno sodelujejo z ostalimi TOZD RLV. Službe v naši TOZD so: zračenje in sanacije, jekleno podporje, jamomerstvo, priprava dela, študij, investicijska skupina, služba reševalne čete in evidenčno-administrativna služba. Sedemdeset odstotkov naših delavcev dela neposredno v jami.

Našega dela in uspeha ne moremo meriti s tonami in metri, temveč z ažurnostjo in kakovostjo, prizadevnostjo ter disciplino.

Z našim delom v letu 1975 smo dokazali, da smo dober, prizadeven in discipliniran kolektiv. Tudi mi smo prispevali svoj delež k uresničitvi osnovnega plana proizvodnje, 3 900 000 ton lignita, do dneva republike.

Zavezali smo se, da bomo z nespremenjenim številom delavcev, v prihodnjem letu povečali storilnost in proizvodnjo. Letošnji uspehi so porok, da nam bo tudi v prihodnjem letu uspelo izpolniti vse postavljene obveze.

Vsem delavcem delovne organizacije REK Velenje, posebej pa delavcem naše TOZD in njihovim družinam, želim mnogo delovnih in osebnih uspehov v prihodnjem letu 1976 in še tesnejše sodelovanje pri delu, izgradnje socializma in samoupravljanja.

Pavle Ažber, vodja TOZD RLV - Jamske gradnje

Izteka se leto 1975, ki je značilno kot leto aktivnosti in prizadevanj delovnih ljudi za doseg ciljev stabilizacijskih programov.

V TOZD RLV — Jamske gradnje je bila glavna dejavnost usmerjena v izgradnjo novih jamskih objektov, ki bodo v prihodnosti eden bistvenih pogojev za zadovoljevanje potreb po premogu, katere narekuje hitra rast našega gospodarstva. V letošnjem letu se je naš kolektiv soočal s težavami, ki so bile često zelo velike. Primanjkovalo je domačih osnovnih materialov kot tudi tistih iz uvoza. Kljub vsem težavam sta ostala rudarska zavest in klenost vedno tradicionalna dejavnika, ki sta premostila vse ovire.

S ponosom lahko povemo, da smo ravno v času hudih preizkušenj s povečano osebno prizadevnostjo dosegli rezultate, kot še nikoli prej. Omenim naj le uspeh delovne skupine pri permanizaciji izvoznega nadkopa v Stebru 8, ki je v enem mesecu dosegla domala 100-metrsko znamko. Upoštevajoč vse okoliščine, zlasti še lokalne jamske razmere, je to uspeh, ki nam je resnično lahko v čast.

Tudi v tem letu so delovne skupine Jamskih gradenj v kritičnih situacijah sodelovale z jamsko reševalno četo, kar se je zlasti odrazilo pri zadnji reševalni akciji ob požaru v jami.

Rečeno je — 8. marca prihodnje leto!

Vodstvo TOZD RLV - Jama Škale

Vsem članom naše TOZD se ob koncu leta 1975 zahvaljujemo za požrtvovalno delo, sodelovanje in razumevanje pri ostvarjanju naših planskih nalog, z željo, da bi tudi v bodočem letu z uspehom premagovali težave in izpolnjevali zastavljene obveze.

Članom naše TOZD kakor tudi njihovim svojcem voščimo dobro novo leto in jim vsem želimo sreče in zadovoljstva.

Veliko uspehov in sreče v prihodnjem letu prav tako želimo vsem članom drugih organizacij združenega dela REK Velenje kakor tudi članom in učencem RŠC Velenje — TOZD RPP.

Srečno!

Za leto, ki je pred nami, želim vsem sodelavcem v TOZD RLV — Steber 8 in celotnemu kolektivu REK Velenje veliko sreče ter uspehov!

Srečno!

Jože Šuhl, vodja TOZD RLV - Priprave

Stopamo v leto, ko bodo potrebni veliki napor, da se naše gospodarstvo stabilizira. Pri teh naporih moramo aktivno sodelovati vsi.

Tudi TOZD RLV — Priprave čakajo velike in odgovorne naloge. Izdelati moramo 17 700 metrov prog za pravočasno zagotovitev odkopne fronte, da se doseže predvidena proizvodnja 4 350 000 ton premoga v 281 delovnih dneh, kakor tudi 3 300 metrov prog pri investicijskih objektih za povečanje zmogljivosti izvoza na 4 700 000 ton lignita let-

Kaj naj povem v zvezi z našim programom za prihodnje leto? Predvsem naj izrazim hotenje, da bi se vzpon stabilizacijskih procesov nadaljeval in krepil še naprej.

Kolektivu TOZD RLV — Jamske gradnje kot tudi ostalim članom delovne organizacije REK Velenje in njihovim svojcem želim veliko osebnega zadovoljstva in zdravja v letu 1976!

Anton Romih, vodja TOZD RLV - Klasirnica

Ob izteku leta 1975 se najprej iskreno zahvaljujem vsem članom kolektiva TOZD RLV - Klasirnica za uspešno delo in sodelovanje, z željo, da bi bilo tako tudi v naslednjem letu.

Leto 1975 je potekalo med naporim delom in prizadevanji za izpolnitev zadanih planskih nalog, sprejetih stabilizacijskih programov ter med prizadevanji za razvijanje samoupravnih odnosov v TOZD. Rezultati dela nam kažejo, da ta trud ni bil zaman. Lahko se pohvalimo, da smo načrtovane naloge opravili v celoti; z brezhibnim obratovanjem naših strojev in naprav smo rudarjem omogočili nemoten odkop in pravočasen odvoz premoga. Ugodni rezultati gospodarjenja se kažejo predvsem v znižanju poslovnih stroškov, staleža zaposlenih ter odsotnosti od dela — in kar je najvažnejše — v zvečanju storilnosti, s tem pa tudi v zvečanju dohodka in OD.

Naša TOZD je samoupravno organizirana od julija letos, vendar so že v tem kratkem času vidni rezultati, ki potrjujejo pravilnost takšne oblike delovanja.

Želel bi, da bi v prihodnje samoupravna zavest zaživela v vseh, tudi v tistih, ki še stojijo ob strani. Težiti moramo za tem, da ne bo v naši TOZD nobenega pomembnejšega vprašanja, ki bi šlo mimo razprave, odločanja in potrditve vseh delavcev. Prav tako pa moramo skrbeti za večjo aktivnost in neposrednost sindikata ter mladinske organizacije, pri čemer se je treba izogibati vsakršni obliki forumskega dela.

V prihodnjem letu nas čakajo nove in še težje naloge - predvsem pri gospodarjenju in ustvarjanju dohodka - ki pa jih bomo lahko uspešno opravili, če bomo, tako kot doslej, enotni in prizadevni.

Za leto 1976 želim vsakemu delavcu posebej mnogo osebne sreče in zdravja, vsem skupaj pa, da bi imeli v novem letu čimveč delovnih uspehov in čimmanj nezgod.

Srečno!

Viktor Barle, direktor TOZD Elektrostrojni obrati

Konec poslovnega leta je čas, ko ugotavljamo, kako smo izpolnili naloge, ki smo si jih zastavili pred enim letom.

Iz podatkov, s katerimi razpolagamo, že lahko ugotovimo, da letos planirana realizacija ne bo dosežena; finančni del načrta pa bo izpolnjen z dokaj ugodnimi rezultati. Vzroki za to so v glavnem manjši poslovni stroški od predvidenih; od teh so na prvem mestu stroški za material.

Med letom je prišlo do količinskih sprememb v načrtu. Tako se je povečala remontna dejavnost — zlasti pri hidravličnem podporju — potrebe po novi opremlitvi pa so se nekoliko zmanjšale.

Pri ocenjevanju rezultatov ne moremo mimo težav zaradi primanjčevanja delavcev in delovnih prostorov. Zaradi prostorske stiske moramo marsikatero delo — zlasti remonte težkega hidravličnega podporja in pripadajoče transportne mehanizacije — opravljati na prostem. Prav utesnjenost in to, da nismo dosegli načrtovanega staleža zaposlenih, sta glavna vzroka za večjo udeležbo zunanjih kooperantov in za razne manjše nevednosti.

Pri uresničevanju nalog naše TOZD smo izhajali iz sprejete stabilizacijskega načrta. Zasluge za dosežene rezultate grede predvsem našemu kolektivu, prav tako pa tudi celotni delovni organizaciji, saj so rezultat skupnega prizadevanja in sodelovanja.

S prihodom novega leta si zastavljamo nove naloge, ki jih bo vseboval letni delovni načrt TOZD. V poslovno leto 1976 stopamo s podobnimi težavami, kot smo v letošnje, vendar z večjim optimizmom, da bodo končno premagane. Realizacija plana ter uspeh bosta kakor v tem letu odvisna od prizadevnosti in sodelovanja celotnega kolektiva TOZD in delovne organizacije.

V tem smislu izrekam vsem delavcem priznanje za dosežene rezultate, z željo, da bi prihodnje leto bilo za vse še bolj uspešno.

Kolektivu TOZD ESO in celotnemu kolektivu delovne organizacije REK Velenje ter vsem poslovnim partnerjem voščim srečno novo leto.

Ivo Rahten, direktor TOZD Zunanji obrati

Prav je, da kot vsako leto tudi letos ob koncu leta potegnemo črto pod našimi uspehi in neuspehi. Zato naj poskušam z nekaj besedami prikazati stanje poslovanja v TOZD ZO v letošnjem letu.

TOZD ZO bo s svojimi tremi obrati (lesni, remontno-investicijski in storitveni) uspešno sklenila poslovno leto 1975. To lahko ugotovimo iz uspešnih rezultatov, saj kaže, da bomo letni načrt preseglji za 6 odstotkov. Jasno je, da so v tem podatku zajeti tudi rezultati količinskega plana, se pravi, da bo tudi ta plan ravno tako uspešno uresničen. Še vedno pa v okviru TOZD nismo uspeli pridobiti ustreznega števila kadra; predvsem delavcev za službo zavarovanja in KV delavcev nekaterih strok. Ravno tako ne moremo biti zadovoljni z delovnimi prostori, pokritimi in odprtimi, saj lahko ugotavljamo, da so dosedanji prostori, od storitvenega oddelka pa do lesnega obrata, prenatlačeni. Vsekakor bo treba prostore razširiti, da bomo lahko zadovoljili potrebe osnovne proizvodnje oziroma tržišča.

Toliko o tem letu. In kaj lahko rečemo za prihodnje leto? Naj poudarim, da je naša dejavnost skoraj v celoti vezana na storitve za REK Velenje oziroma njeno osnovno proizvodnjo in da bo zato treba vložiti maksimalne napore, da bomo s čim manjšimi stroški tudi mi prispevali svoj delež k čim boljšemu končnemu rezultatu. Mnogo napora bo treba vložiti tudi za uresničitev stabilizacijskega programa. To bomo lahko dosegli le s skupnim sodelovanjem; z zavzetostjo vseh družbenopolitičnih ter samoupravnih faktorjev in ne nazadnje, z anagažiranostjo vsakega delavca naše TOZD za že zastavljene cilje.

Prepričan sem, da lahko v imenu vseh izrečem tako našim samoupravnim organom kot družbenopolitičnim organizacijam priznanje za njihovo delo in uspešno politiko, da pa nas čaka še veliko dela pri poglobljanju odnosov in ostalih družbenopolitičnih nalog.

Na koncu naj zaželim vsem zaposlenim v TOZD ZO uspešno poslovno leto 1976, vsakemu posamezniku — kot tudi njegovi družini — pa srečno in zadovoljno NOVO LETO. Enake želje vsem zaposlenim v REK Velenje!

Oto Mravljak, direktor TOZD Avtopark

V tem letu je TOZD Avtopark kljub težavam dokaj uspešno poslovala, saj je bil naš letni plan dosežen že prve dni meseca decembra. Za ta uspeh imajo zasluge prav vsi člani naše TOZD.

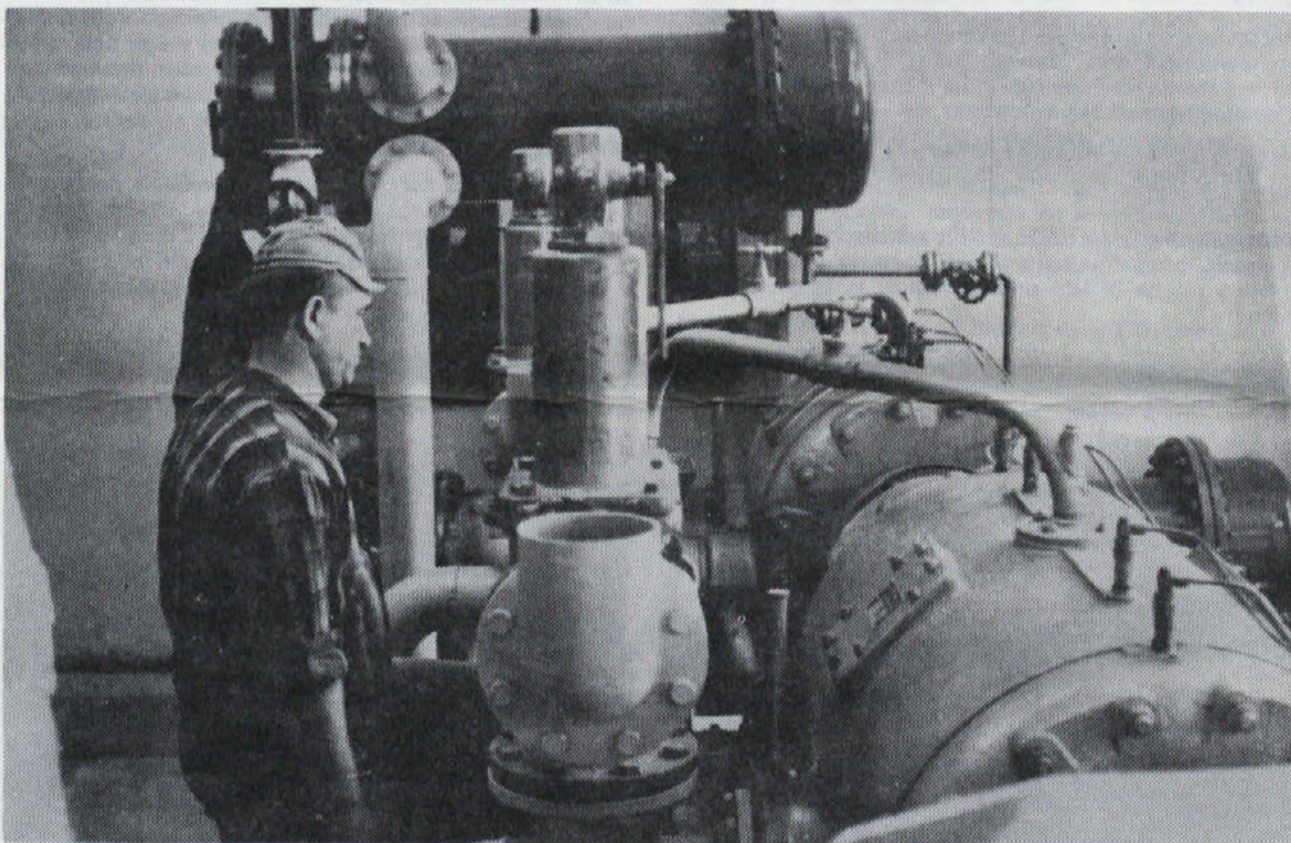
Sredstva amortizacije smo v letošnjem letu racionalno in koristno uporabili, saj so nam služila za nabavo novih kamionov, predvsem avtobusov. Posebno avtobusi so bili nujno potrebni za boljši in udobnejši prevoz naših rudarjev. Ker so novi avtobusi tudi ogrevani, lahko naši delavci — kljub temu, da na novem jašku ni čakalnice — počakajo na odhode na toplem. Temu vprašanju bomo tudi v bodoče posvečali vso pozornost.

Sredstva investicijskega vzdrževanja smo porabili predvsem za popravilo starih kamionov in težke mehanizacije. Ravno ti stari kamioni in delno tudi stara mehanizacija nam povzročajo največ stroškov. Zato bomo nujno morali misliti na zamenjavo.

Osebnih dohodkov smo v TOZD Avtopark izplačevali v skladu z družbenim dogovorom. Res pa je, da smo imeli preveč nadurnega dela, ki ga bomo v bodoče uspeli zmanjšati samo z uvedbo akordnega pravilnika.

Najtežje je bilo v letošnjem letu delavnic, saj ima le-ta izredno težke delovne pogoje. Upamo pa, da se bo z razumevanjem vseh tudi to uredilo.

Razveseljivo je dejstvo, da so samoupravni organi v TOZD Avtopark zaživeli in aktivno sodelujejo pri vseh odločitvah. Tudi družbeno-politične organizacije so aktivne in prispevajo svoj delež za uresničevanje naših nalog.

TOZD PGM — Iz bunkerskega dela obrata

Ciril Stojan, direktor Proizvodnje gradbenega materiala

Leto, ki se te dni izteka, je bilo eno najtežjih v vsem obstajanju naše TOZD. Za 74-članski kolektiv je pomenilo leto velikih in težkih nalog pri izvajanju zastavljenih načrtov. Potrebna selitev tovarne, ki je potekala v težkih okoliščinah, kratki roki, izvajanje montaže v še nedograjenih objektih — vse to je zahtevalo veliko prizadevnost kolektiva, ki se je znašel v nezavidljivem položaju.

Tako kot vedno doslej, tudi tokrat pri reševanju težav nismo ostali sami. To pot je dejansko prišla do izraza solidarnost v delovni organizaciji, zlasti v temeljnih organizacijah združenega dela RLV, TEŠ in ESO, ki so nam z razumevanjem in nesebičnostjo priskočile na pomoč.

Prepričan sem, da bo naš kolektiv v naslednjem letu še povečal svoja prizadevanja pri reševanju poslovnih težav; paleto naših izdelkov je treba razširiti s področja stanovanjske izgradnje še na področji nizkih in jamskih gradenj.

Za uspešno izpolnjevanje predvidenih nalog bomo morali krepiti zavest slehernega sodelavca. Da bo medsebojno razumevanje boljše, še naprej razvijamo in poglobljamo samoupravne odnose, ker le to vodi k resničnim uspehom in blaginji delovnih ljudi!

Kolektivu REK Velenje, še zlasti pa delavcem naše temeljne organizacije združenega dela, želim v prihodnje kar največ delovnih uspehov in da bi naše delo potekalo brez nezgod. Še enkrat vsem skupaj mnogo zdravja in osebne sreče v letu 1976!

Prav tako je spodbudno, da je sodelovanje z drugimi TOZD REK Velenje več kot zadovoljivo. To posebno velja za sodelovanje s TOZD RLV in TEŠ, ki so nam pri nabavi novih avtobusov priskočile na pomoč tudi finančno. Za pomoč se jim iskreno zahvaljujemo!

V letu 1976 predvidevamo za 20 odstotkov boljši poslovni uspeh v primerjavi z letošnjim, ki pa ga bomo dosegli samo z ustvarjalnostjo vseh sil naše TOZD.

Za drugo leto želim vsem članom TOZD Avtopark in njihovim družinam veliko osebne sreče, zadovoljstva in zdravja; predvsem pa srečno in varno vožnjo!

Enako voščim tudi vsem ostalim članom kolektiva REK Velenje, z željo da bi bilo v bodoče naše sodelovanje še tesnejše, saj to pomeni boljše uspehe za vse nas!

Dragan Rogič, direktor TOZD Plastika in zaščitna sredstva

Leto 1975 je bilo zelo pomembno za nadaljnji razvoj TOZD PZS. Doseženi rezultati pa so jamstvo, da se naša TOZD pravilno usmerja.

Obstoječi program proizvodnje je v finančnem pogledu že pokazal zelo dobre rezultate. Leto 1975 bomo končali z okrog 35,5 milijona dinarjev celotnega dohodka, kar pomeni v primerjavi z lanskim letom 36-odstotno povečanje, in to proizvodnje.

Velik korak naprej smo naredili pri razvoju specialnega pribora in razvoju novih izdelkov. Kmalu bomo začeli z rednim izdelovanjem avtomatov za pakiranje, ki bodo postali sestavni del naše sedanje dejavnosti.

Naši šoferji in avtomehaniki s svojim vodjem; vendar ne vsi

Proizvodi TOZD PZS iz dneva v dan bolj zanimajo potrošnike po vsej Jugoslaviji. Zato se zavedamo, da moramo doseči še več tudi glede njihove kvalitete, saj je ta osnovni pogoj za zadovoljstvo potrošnikov.

Za leto 1976 načrtujemo za okrog 48 milijonov dinarjev proizvodnje, kar predstavlja v primerjavi z letošnjim letom 37-odstotno povečanje. To je zahteven načrt, in za njegovo uresničitev bo potrebno uspešno delo vseh, ki delamo v TOZD PZS.

Vsem članom naše TOZD se ob tej priložnosti zahvaljujemo za sodelovanje in prizadevanje pri izpolnjevanju našega delovnega načrta za leto, ki mineva. Hvala tudi delavcem drugih TOZD in DSSS, ki so nam pomagale pri ostvarjanju naših nalog in reševanju naših problemov.

Obenem pa vam in vašim družinam, dragi sodelavci, člani TOZD PZS želim v letu 1976 veliko zdravja in delovnih uspehov. Vse najboljše za novo leto tudi vsem delavcem REK Velenje in njihovim svojcem!

Silvo Pešak, direktor TOZD TISK

Delavci TOZD TISK pričakujemo leto 1976 z delovnim elanom, v upanju in želji, da bo naše delo še kvalitetnejše in obsežnejše.

Pri delu smo se trudili, da pripomoremo k stabilizaciji svojega poslovanja in gospodarjenja celotnega REK Velenje.

Dosegli smo vidne uspehe. Dobro sodelujemo z delovnimi organizacijami: Veselin Masleša in Zadrugar iz Sarajeva,

TGO Gorenje Velenje ter drugimi. Letos bomo dosegli 820 starih milijonov celotnega dohodka.

Pereč problem pa je za nas prostorska stiska, ki nam onemogoča še uspešnejše delo in večje izkoriščanje strojev. Želja nas vseh je, da dobimo čimprej ustrezne prostore.

Vsem delavcem REK Velenje in njihovim svojcem želim v imenu kolektiva TOZD TISK srečno in veselo silvestrovanje, v letu 1976 pa veliko delovnih uspehov in osebne sreče.

Venčeslav Tajnik, direktor TOZD Stanovanjsko gospodarstvo

V letu 1975 je dobil REK Velenje, brez TOZD TEŠ, 149 novih stanovanjskih skupno površino 5961 kvadratnih metrov, ki so veljala 25033839,80 dinarjev, TOZD TEŠ pa je v lastni organizaciji pridobila za svoje potrebe 94 novih stanovanj. Prav tako smo dobili nov samski dom z 274 ležišči. Zanj je šlo 25784000,00 dinarjev, in sicer iz sredstev energetike. V Šoštanjju pa je prišlo zraven še 118 ležišč za samce v stanovanjski provizorijih.

V letošnjem letu je bil pri stanovanjski izgradnji vseskozi največji problem stalno naraščanje cen. Sedaj pa imamo težave zaradi novih predpisov, po katerih je treba predhodno zagotoviti več sredstev za izgradnjo novih stanovanj.

V letu 1976 bodo za stanovanjsko izgradnjo na voljo sredstva iz prispevka za izgradnjo stanovanj, kreditov in ostalih virov; skupno 69522000,00 dinarjev. Pri sedanjih cenah predvidevamo, da bomo lahko zgradili okrog 200 stanovanj s povprečno velikostjo 60 kvadratnih metrov. Ta stanovanja bodo vseljiva konec leta 1976 in v prvi polovici 1977. leta.

Poleg tega računamo, da bomo v prihodnjem letu zgradili iz sredstev energetike 100 stanovanj v vrednosti 40000000,00 dinarjev za potrebe razvoja TOZD RLV.

Bilo je poleti, a zdaj jim je že zima

Sredstva TOZD TEŠ v načrtih stanovanjske izgradnje na ravni REK Velenje še niso upoštevana.

Iz teh nekaj številčnih podatkov so razvidni rezultati našega preteklega dela in načrti za novo, 1976. leto. Upam, da bomo te načrte skupno tudi uresničili.

Vsem delavcem REK Velenje in njihovim svojcem želim v letu 1976 veliko uspehov ter osebne sreče!

Franc Lenart, direktor TOZD Družbena prehrana in gostinstvo

Delavci Družbene prehrane in gostinstva zadovoljni končujemo leto 1975. K takemu razpoloženju nas spodbujajo doseženi uspehi pri delu in premagovanju včasih skoraj nerešljivih problemov.

V letu, ki se izteka, bomo prvič preseгли 3 milijarde starih dinarjev celotnega dohodka in ga tako v primerjavi z letom 1974 skoraj podvojili. Ob tem je nedvomno razveseljiva tudi ugotovitev, da je doseženi rezultat v veliki meri odraz boljšega dela in povečane stopnje storilnosti, s katero se lahko brez sramu primerjamo z drugimi temeljnimi organizacijami združenega dela. Vloženi napor za večjo storilnost so tesno povezani z iskanjem in uveljavljanjem boljših organizacijskih oblik, preko katerih smo precej racionalizirali naše poslovanje. Od tega je imela korist naša temeljna organizacija pa tudi uporabniki naših storitev. S takšnim delom smo se prav tako uspešno vključili v splošna stabilizacijska prizadevanja.

V zadnjem koledarskem letu smo pripravili preko 2 milijona hladnih in toplih obrokov malic ter preko 100 000 kosil in večerij. Z gostinskimi storitvami smo sodelovali pri vseh prireditvah v delovni organizaciji in tudi zunaj. Organizirali smo letovanje za 4000 naših ljudi, pošiljali člane kolektiva na klimatsko zdravljenje, idr. Vsega na kratko ni mogoče naštet. Omenim naj le še to, da smo vseskozi posvečali veliko pozornosti organizacijskemu utrjevanju svoje nove temeljne organizacije in nenehno tudi vsebinsko bogatili samoupravne odnose znotraj nje.

V letu, ki je pred nami, nas čakajo še večje naloge. Naše napore bomo usmerili v zagotovitev tople prehrane za čimveč naših ljudi, ob tem pa tudi popestrili in zboljšali kakovost hladnih malic. Veliko dela nas čaka tudi na področju organizacije letovanj, saj ugleda, ki ga ima naša delovna organizacija tudi na tem področju ne smemo izgubiti. Nujno pa bo, da izboljšamo kakovost še ostalih naših gostinskih storitev.

In še to je treba povedati: zelo se veselimo izgradnje novega obrata družbene prehrane v Velenju, saj bomo z njim končno le rešili zelo pereč problem prehrane naših delavcev.

OB PRELOMU STAREGA V NOVO LETO SE VSEM SODELAVCEM ISKRENO ZAHVALJUJEM ZA OPRAVLJENO DELO IN SODELOVANJE, VSEM ČLANOM VELIKEGA KOLEKTIVA REK VELENJE PA ŽELIM ZDRAVO, USPEŠNO IN SREČNO 1976. LETO.

Kristian Hrastel, direktor Delovne skupnosti skupnih služb

Staro, 1975. leto se že krepko nagiba v novo, 1976. menda je že od nekaj tako, da poskušamo hitro postoriti vse, kar se je nabiralo in smo med letom zaradi najrazličnejših razlogov odlagali, predstavljali iz dneva v dan; odmikali razreševanje iz meseca v mesec, tako da smo se na koncu leta utapljali v množici nerešenih in nedorešenih zadev ter drugih težavah, ki so pogojene s splošno znanimi človeškimi slabostmi.

Kolikor velja to tudi za letos, naj rečem: "Rešili bomo probleme! Opravili zamujeno! Zato ni razloga, da ne bi vedro, dostojanstveno, z optimizmom in delovni ponosom stopili v novo leto."

Delavci delovne skupnosti skupnih služb smo z roko v roki s sodelavci v temeljnih organizacijah združenega dela v minulemu letu razreševali zapletene razvojne, tehnološke, organizacijske, gospodarske, samoupravne, socialne in druge naloge. S skupnim delom smo pomagali oblikovati in poglobljati ter krepiti enotnost, povezanost in vzajemnost delavcev v vseh družbeno-ekonomskih delih delovne organizacije. Zaupane naloge smo opravljali uspešno v okviru delitve dela, pristojnosti, pravic in odgovornosti s temeljnimi organizacijami združenega dela. Pri tem se zavedamo, da kljub željam in našemu hotenju vedno in povsod nismo izpolnili pričakovanega. Vemo tudi, da novo zahteva svoj čas in se uveljavlja toliko hitreje, kolikor več je sodelovanja, medsebojne pomoči in še posebej zaupanja.

Številne, obsežne in zapletene naloge, ki čakajo delovno skupnost v letu 1976 na področju snovanja razvoja, investicijske politike, gospodarskih poslov, dohodkovnih odnosov med TOZD, nadaljnega poglobljanja samoupravnih odnosov, medsebojnih razmerij in kadrovske politike, socialne politike, družbenega standarda, urejanja organizacijskih vprašanj in drugih nalog, ki si jih bomo zastavili z delovnim načrtom, bomo sposobni učinkovito in v skladu s pričakovanji ter zahtevami TOZD razreševati, če se jim bomo lotili strokovno in s polno odgovornostjo. Pri tem

seveda upravičeno pričakujemo, da bomo imeli pri opravljanju teh nalog vso podporo in sodelovanje vseh delavcev v združenem delu temeljnih organizacij celotne delovne organizacije ter želi njihovo polno zaupanje.

Delavci Delovne skupnosti skupnih služb izkoriščamo to priložnost, da najiskreneje čestitamo vam, vsem sodelavcem v TOZD, ki ste vsak na svojem delovnem mestu, pa tudi v najtežjih delovnih pogojih, dali velik prispevek k odličnemu izpolnjevanju s planom postavljenih nalog. Z delom ste upravičili zaupanje naše ožje in širše družbene skupnosti ter dali velik prispevek k stabilizacijskim prizadevanjem. Še mnogo delovnih uspehov in "Srečno!" v letu 1976!

Dragi sodelavci Delovne skupnosti skupnih služb, čutim se počaščenega, da lahko prav tako tudi vam in vašim najbližjim zaželim mnogo zdravja, sreče in uspehov ter osebnega zadovoljstva v letu 1976.

SREČANJE Z NAŠIMI RUDARJI NA JUGU

Jug je okrajšava za južno krilo zahodnega polja jame Preloge, kot je okrajšava za to polje Jama zahod. Leži pod površjem severovzhodno od stanovanjskih blokov TEŠ, jugovzhodno od porušene šoštanjske cerkve in zahodno od Velunje.

To je podzemski svet s precejšno, komaj dobro načeto zalogo lignita. "Točni datum začetka odkopavanja v tem delu naše jame je 1. oktober 1973," nam je povedal Vinko Preložnik, diplomiran inženir rudarstva in vodja TOZD RLV - Jama zahod.

V pomenku z njim pred našim odhodom v jamo Preloge in na čela Jugu smo slišali vso kratko zgodovino dosedanjega odkopavanja v tem področju. "Začeli smo klasično; z navadnim jeklenim čelnim podporjem, ročno in z odstranjevanjem," je pripovedoval. "To je bilo na nadmorski višini 103 metre. Bilo je eno samo 45 metrov dolgo čelo, na katerem smo dosegali odkopni učinek od 20 do 21,5 tone na moža. Zalogo v tej prvi etaži smo izčrpali v aprilu lanskega leta, ko je že tri mesece, od 23. januarja dalje, teklo pridobivanje v naslednji etaži, na koti 94 metrov. V tej etaži smo odkopavali strojno, in sicer s kompleksno mehanizacijo OKP. Ker s to mehanizacijo ni moč pridobivati v strmini in iz stropa, sloj lignita pa je že od vsega začetka malo visel, je v stropu te etaže nekaj lignita ostalo. Vendar smo ga kasneje, v tretji etaži, na koti 90 metrov - pri klasičnem odkopavanju in odkopavanju z mehanizacijo hemscheidt - iztočili hkrati z lignitom iz stropa te etaže.

Pridobivanje z OKP v etaži na koti 94 metrov smo končali konec junija 1974; odkopni učinek se je gibal med 18,5 in 25,5 tone na moža, v naslednjem mesecu pa je že steklo pridobivanje na klasičnem čelu in čelu hemscheidt v etaži na nadmorski višini 90 metrov. V tej, tretji etaži smo odkopavali vse do 22. maja letošnjega leta; odkopni učinek na klasičnem čelu je bil približno tolikšen kot v prvi etaži, na čelu hemscheidt pa se je - deloma iz razloga, ki sem ga že povedal - gibal kar med 36 in 46 tonami na moža.

Medtem, letos v januarju, pa smo odprli že četrto etažo, na koti 85 metrov, z dvema čeloma, A in B, salgitter. Čelo A je svoj del odkopalo oktobra, čelo B pa ga bo sredi decembra. (Op. - Odkopalo ga je 13. decembra.) Odkopni učinek v četrthi etaži se je gibal med 15 in 23 tonami na moža - točneje - na dnino.

V letu, ki gre h kraju, smo precej odkopali že v peti etaži, na koti 80 metrov. Videli boste, da v njej odkopavamo večidel s hemscheidtom, v delu etaže, ki je odročen za pridobivanje s to mehanizacijo, pa odkopava čelo A s salgitterom, ki je svoje delo v prejšnji etaži končalo oktobra. Maja letos, ob začetku odkopavanja v peti etaži, je bilo čelo hemscheidt dolgo 25 metrov, zdaj pa je že 95 metrov; odkopni učinek na tem čelu pa se giblje med 21,5 in 39,5 tone na dnino."

Za sklep nam je inženir Preložnik dal pregled pridobljenih količin lignita na Jugu od vsega začetka in zaupal obete do konca leta 1975. To pa šele potem, ko smo se vrnili iz jame. Na listku, ki nas je čakal v njegovi pisarni, smo lahko prebrali - Južno krilo:

leto 1973	30 037 ton,
leto 1974	254 755 ton,
leto 1975 (do 31. X.)	399 810 ton,
skupaj	684 602 toni;

do 31. XII. 1975 predvidoma še 94 000 ton;

plan 1975 450 000 ton,
predviden dosežek 1975 okoli 495 000 ton (110 % plana).

Radovedni, kot smo bili, smo mu že prej, pred odhodom v jamo, izbežali še, da bi v letu 1976 naj dal Jug že okoli 771 000 ton lignita, v letu 1977 pa celo preko 1 milijona ton. Še celo več smo hoteli zvedeti. In sicer, koliko je na Jugu

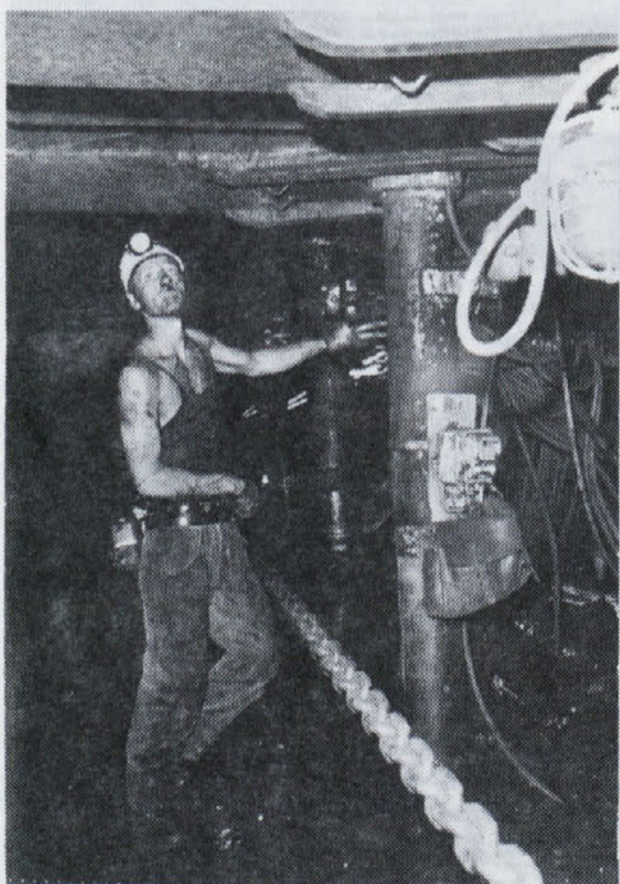

Moštvo čela s podporjem salgitter v etaži na koti + 85 Juga; spredaj v sredini vodja čela Adolf Koprivc

vseh rezerv, ki jih je moč z dosedanjimi načini odkopavanja gospodarno eksploatirati. Pozneje, med pogovori z rudarji na čelih Jugu, smo spoznali, da to ni le predmet naše, ampak tudi njihove radovednosti. Vendar inženir Preložnik ni želel dati pojasnil s tem v zvezi. Menil je, da zanesljivejši odgovor lahko dobimo le v razvojnem sektorju skupnih služb delovne organizacije. Dobili smo ga: na Jugu je takih rezerv okrog 18 430 000 ton, v celoti - v RLV - pa okrog 233 400 000 ton. Kaj naj rečemo o teh številkah? Najbrž, da presegajo mejo, do katere si človek še nazorno predstavlja količine. Torej jih je treba jemati zgolj kot rezultat strokovnoznanstvenih dognanj.

V jami

V jami nam je naprvo postal zelo zanimiv Franc Miklavžina. In temu se tudi ni čuditi. Ko smo zapustili kletko in po nekaj sto metrih zračilnega nadkopa ali kaj prišli do kote - 47, kjer se začne dolga polkrožna transportna in izstopna zračilna proga za Jug, nam je prišel nasproti z vlakom, ki vozi po tej progi, in nam namah skrajšal pešačenje do čela na Jugu za 1 400 metrov.

Čelo s podporjem hemscheidt v etaži na koti + 80 Juga - Popuščanje stropnika; pri delu Edo Pristovšek

O pomenu tega vlaka pa o svojem delu je Franc povedal:

"Ko se pripeljemo na konec, do čel ni več daleč; najprej kakih 400 metrov vkreber do križišča, pomagata si z vlečnico, potem pa nekaj metrov po ravnem - in že ste na čelu hemscheidt na koti + 80.

Kako dolgo sem že rudar?

23 let; od '73. leta vozim ta vlak, prej pa sem delal na čelih v Jami vzhod; po poklicu sem kvalificiran kopač.

Z vlakom, ki bo skrajšal pot tudi vam, prepeljem kar precej materiala in ljudi; materiala 8-krat po 6 vagončkov v izmeni, ljudi pa 5-krat po 9 vagončkov. Na vagonček pride do 1 500 kilogramov tovora ali 6 do 7 ljudi. Lokomotiva je akumulatorska, izdelana pri Siemensu."

Nenavadna vlečnica s kote - 47 na koto + 80

Kolikor zadeva vleko jamskih vozičkov, vlečnica ni nič posebnega; pač običajna jeklena vlačilna vrvi in vitel TM-16, STT Trbovlje.

Prava iznajdba pa je ureditev stranske vleke - za pomoč ljudem pri hoji v strmino. Pri njej teče vlačilna vrvi v smeri od spodaj navzgor v strmino preko prosto vrtečih se žlebastih kolesc, pričvrščenih v bok proge vzdolž pohodne poti. In ko si hočeš pomagati pri hoji, vzameš jekleno paličico z jermenom in iznajdljivo konstruiranim kaveljčkom na enem koncu, s katerim zakačiš zgornji del vlačilne vrvi, si oviješ jermen zadaj okrog pasu, spredaj pa prek prostega konca paličice, ga krepko držiš z rokami - in hoja v strmino je kot po ravnini. Za rudarje, ki morajo nekajkrat dnevno prehoditi to strmino v obe smeri, je ta vleka vredna zlata.

Avtorji te iznajdbe so Šuhl, Hudomalj in Fidej; slednji avtor zamisli za sedanjo - drugo, boljše izvedbo omenjenega kaveljčka, kot je bila prvotna.

Ludvik Hribar, tretjinski vodja elektromontaže za vso Jamo zahod, ki je ob Karlu Šilih, poslovodjem odkopov na Jugu, veliko pomagal, da smo v jami čimveč opazili, je bil tudi toliko prijazen, da je pred objektivom fotoaparata pokazal, kako se pripneš z opisano paličico in jermenom na vlačilno vrvi.

Razgovor na čelu hemscheidt v etaži na koti 80 metrov

Na vprašanje za glasilo (R) sta odgovarjala Zdravko Vidmar (V), vodja čela, in njegov pomočnik Herman Pokleka (P), v pogovor pa je mestoma posegel tudi Karel Šilih (Š), poslovodja odkopov na Jugu.

- R - Vidva sta na Jugu od začetka odkopavanja. Ste imeli v prvi etaži dosti težav?
- V - Pod svežo krovino smo bili, in včasih smo naleteli na na tolikšne koncentracije metana, da smo z odkopavanjem morali počakati, dokler čela niso prezračili; dvakrat, trikrat smo se morali s čela tudi umakniti.
- R - Ste kdaj bežali?
- V - Enkrat; prišlo je do vdora metana, in smo morali celo ven iz jame.
- R - In voda pa spravilo materiala?
- V - Z vodo ni bilo težav; tod je jama sploh suha. Tudi spravilo materiala je bilo vedno v redu.
- R - Kaj pa zrak? Tamle na križišču je tabla z napisom, da ste od jaška Preloge, se pravi, od izvažalnega in zračilnega jaška, oddaljeni 2260 metrov.
- V - Bolj vroče je zaradi tega, posebno v poletnih mesecih.
- R - Kolikšna je poprečna temperaturna razlika med poletnim in, recimo, zdajšnjim časom?
- V - 3 °C; zdaj se giblje okrog 26, poleti se je okrog 29 °C.
- R - Ste že dolgo rudar, Vidmar?
- V - 23 let; od tega prvih 7 let v Hrastniku, preostala leta pa v RLV.
- R - In vi, Pokleka?
- P - 14 let; ves čas v RLV.
- R - Kje sta končala rudarsko šolo?
- V - Jaz 2 letnika v Hrastniku, zadnji letnik pa v Zagorju.
- P - Jaz pa pri RLV; najprej sem končal večerno šolo za PK kopača, '70. leta pa za KV kopača.
- R - V tej etaži imate dve čeli?
- V - Ja, tu je hemscheidt, tja naprej pa salgitter, manj ga je kot našega.
- R - Pa spodaj?
- V - Proge že delajo; na koti 70.
- R - Vaše čelo je bilo prej zgoraj, na koti 85?
- V, P - Mhm; zdaj je zgoraj ostalo le še eno čelo s salgitterom. Za nas je bilo zgoraj boljše; tod imamo težave z zruški.
- R - Se že kaj pozna, da ste zdaj globlje kot v začetku odkopavanja?
- V - Zaradi globline ne; še nismo tako globoko. Pozna pa se, da je prej šel nad nami salgitter.
- R - Kolikšen pa imate zadnje dni odkopni učinek?
- V - 37 ton na moža, včasih tudi 46.
- R - In dnevno proizvodnjo vseh treh izmen na tem čelu?
- V - 1 400 do 1 500 ton, včasih tudi manj.

- R — Kako to, da dosegate včasih tako velik odkopni učinek - okrog 46 ton na moža? Nekaj sem slišal, da se vam včasih vsuje še ostanek lignita iz prejšnje etaže.
- V — Zaradi tega ne; odkopni učinek je v redu, če so stropi v redu; če ni v njih zruškov, če nam ne pride na pot prečnik...
- R — Kolikšni pa so odkopni učinki pri salzgittu?
- P — 22 do 24 ton na moža.
- R — Pa pri OMKT ali OKP?
- V — Nas ne prekosita.
- R — Kaj pa KTU v Jami vzhod?
- P — Tisti pa dá; okrog 40 ton na moža.
- R — Bojda so tudi pri KTU začeli v podkopu pridobivati strojno?
- V — Ja, tisti prvi kombajn, sovjetsko lajko, ki je prišel na rudnik skupaj s prvim samohodnim ščitnim podporjem, so menda spet vkup spravili, ravno so začeli z njim delati, pa je prišlo do požara (Op. - Do požara 5. novembra!).
- R — Mimogrede: zakaj ste tod konec maja in v začetku junija imeli bolj slabo proizvodnjo?
- V — Prestavitve in montažo opreme smo imeli, za kar gre 3 tedne, mesec dni, in to se pri proizvodnji seveda pozna.
- P — In težave zaradi pomanjkanja rezervnih delov, ker je naše podporje iz uvoza, uvoz pa so s predpisi omejili; plačali smo rezervne dele, tudi do meje so prišli, čez mejo pa jih naša carina ni pustila....
- V — Mislím: če so že pustili uvoziti to mehanizacijo, bi morali pustiti, da uvozimo zanjo tudi rezervne dele, saj jih doma nihče ne izdeluje.
- R — Kako pa ste se pri vas zagnali v akcijo za izpolnitev osnovnega letnega načrta do 29. novembra? Prvi mesec akcije, v oktobru, je rudnik kot celota dnevno dosegel okoli 5,5 odstotka več, kot je nalagal letni plan..
- V — Na jugu smo dosegali še več, saj smo svojo nalogo za prvi mesec akcije presegli za 7 000 ton...
- V, P — Pa tudi vsa Jama zahod bi presegla svojo nalogo za oktober, če v severnem krilu ne bi imeli takih pritiskov pa vode in samih zruškov.
- R — Med akcijo so drugod v rudniku veliko delali tudi nadurno. Ste vi tudi?
- V — Seveda, kar naprej; v vseh sobotah pa še to in ono nedeljo.

- V — Ne; hemscheidt, čisto nov, za 150 metrov dolgo čelo.
- R — Še se vrnimo k akciji za doseg osnovnega letnega plana do konca novembra! Ali ste kljub temu, da vam potrebe po njej niso natanko razložili, vendarle vedeli, da je neogibna?
- P — Seveda smo vedeli. Kar spomnite se, kako smo lansko leto morali zadnje dni loviti plan! Po drugi strani pa je šlo za to, da z njo končno vendarle preizkusimo svoje sposobnosti za večjo storilnost.
- R — Da bi akcija uspela, ste se v temeljnih organizacijah RLV dogovorili za marsikaj. Ste se tudi za večjo skrb pri gospodarjenju z opremo in materialom ali v glavnem le za hitrejše opravljanje del in večjo usklajenost med njimi?
- V — Eno brez drugega bi bilo vsaj v našem čelu, nesmiselno. Če tako hitiš, da ne skrbiš za opremo, bo več škode kot koristi. Recimo: če v tri dni spustiš stropnik, lahko pretrgaš kak kabel, zlomiš katero od pipic pri hidravliki ali poškoduješ kaj drugega, saj je na takemle mehaniziranem čelu cel kup občutljivih delov opreme, na katere je treba izredno paziti, da celota funkcioniira.
- R — Kako je ta akcija vplivala na varnost pri delu?
- V — Varnost boljša že ni bila. Pravzaprav pa pri nas že dolgo ni bilo kake težje nezgode. Gotovo tudi zato, ker najprej poskrbimo za varnost in šele potem začnemo ali nadaljujemo z delom. Saj če varnost zanemarjaš, je nazadnje vse skupaj slabo.
- R — V RLV za varnost pri delu veliko skrbite in tudi dajete. Najbrž marsikje ne skrbijo toliko; tudi v drugih rudnikih ne. Veliko skrbite in dajate za varno delo stvari in ljudi. Pri slednjem najmanj v dveh pogledih: da delavec pravilno dela in je zaščiten pri delu kakor tudi, da dela zdrav, ker bolan dela nevarno in z manjšim učinkom; da ne omenjamo še drugih združenemu delu in družbi škodljivih posledic. Preverjanja znanj iz predpisov o varstvu pri delu, obvezna uporaba opreme za osebno zaščito pri delu in sistematski pregledi zdravja zaposlenih so stalne oblike varstva ljudi pri delu v rudniku, ki jih sami organizirate in plačujete iz svojega dohodka. **Iz svojega dohodka pa za te namene plačujete tudi nekaterim samoupravnim interesnim skupnostim. Recimo skupnosti za zdravstveno var-**

- R — Se pravi, pustijo, da težava postane kritična?
- V — Seveda; ker se premalo zavedajo, da je rudarsko delo težko, in če delaš že petnajst, dvajset let v jami, ne hodiš k njim kar tako. Tega, mislim, se bi morali bolj zavedati tudi v skupnosti za zaposlovanje, ko gre za prekvalifikacije.
- R — V čem se vam zdi skrb za zdravje od zunaj na splošno pomanjkljiva?
- V — Premalo preventive in pozornosti do človeka pri ambulantnem zdravljenju.
- R — Kdo pa pri vas odloči o tem, da delavec ni ustrežno discipliniran in sposoben?
- V — Skupina; vsi na čelu.
- R — Je taka odločitev, po vašem mišljenju, najbolj pravična?
- V — Gotovo. Sicer pa se je zoper njo še vedno moč pritožiti pri delavskem svetu TOZD.
- R — Kaj pa potlej dela komisija TOZD za izrekanje ukrepov zaradi kršitev delovnih obveznosti?
- V — Na predlog skupin izreka ukrepe in daje pravni poduk.
- R — Če je vse to res, kako pa je potem, po vašem mišljenju, lahko prišlo do naslednjega primera? Neka naša skupina je soglasno odločila, da naj enemu njenih članov zaradi kršitev delovnih obveznosti preneha lastnost delavca v združenem delu. Komisija za izrekanje ukrepov v TOZD je odločitev skupine posredovala še delavskemu svetu TOZD. Delavski svet se je z odločitvijo strinjal, in delavec je moral zapustiti delovno organizacijo. Toda zoper odpustitev se je pritožil pri sodišču, kjer so mu svetovali, naj poskusiti dobiti mnenje posameznikov v skupini, ki ga je kot celota izločila, ali se zares strinjajo z njegovo odpuštitvijo. Delavec je to storil in rezultat je bil: vsi posamezniki skupine so bili mnenja, da delavca ne bi smeli odpustiti.
- Š — Jaz si bo to razlagal takole: posameznike je lahko izsiljeval, skupine pa ni mogel! Vedeti je namreč treba, da so nekateri problematični delavci tudi zelo agresivni...
- R — Vaše enotno mnenje je torej, da je v skupini moč odločati svobodno?
- Š, V — Seveda...
- Š — Še to je treba povedati, da pri svojih odločitvah glede kršitev delovnih obveznosti skupine niso malenkostne; če se drugače dobremu delavcu primeri, da krši kakšno obveznost, mu to prvič navadno tudi spregledajo....

Naš Jug — od zgoraj!

- R — Ali ne mislite, da je toliko nadurnega dela že preveč, saj se rudar v jami že tako in tako nadela?
- V — Seveda. Počasi se izčrpaš. Menda ja ne bo potrebnih še kar naprej toliko ur, pa čeprav bo čez dve leti prišla zraven še TEŠ IV...
- R — Ste na Jugu v zvezi z akcijo za pridobitev 3 900 000 ton lignita do konca novembra sklicali sestanke samoupravnih oziroma sindikalnih skupin?
- V — Pogovarjali smo se o njej...
- P — Ne, sestankov v zvezi z njo nismo sklicevali; naloge so prišle preko nadzorno-tehničnega osebja.
- R — Potrebo po akciji pa so vam jasno razložili in utemeljili?
- V — So; rekli so, da je akcija nujna, če hočemo do konca leta pridobiti 4 150 000 ton lignita, kolikor nalaga celotni letni načrt...
- P — Popolnoma jasno, potrebe niso razložili.
- R — Koliko samoupravnih oziroma sindikalnih skupin pa imate na Jugu; vsaka izmena enega in drugega čela salzgittera svojo, vsaka izmena na tem čelu svojo?
- V — Menda; mi imamo svojo.
- R — In spodaj, na koti 70, kjer pripravljajo novo etažo?
- V — Ne vem.
- R — Kaj pride v spodnjo etažo; salzgitter?

stvo (občinski in prek nje področni za 5 občin) in skupnosti za zaposlovanje (področni za 6 občin). Osnovna prispevna stopnja za prvo skupnost je 8,01 % in dopolnilna 1,47 %, prispevna stopnja za drugo pa 0,16 % od bruto OD. Da v okviru teh prispevkov plačujete tudi za varstvo ljudi pri delu, piše v samoupravnih sporazumih o ustanovitvi teh dveh skupnosti. Denimo, v sporazumu o ustanovitvi skupnosti za zdravstveno varstvo piše: "... delovni ljudje si v njej ob sodelovanju organizacij združenega dela zagotavljajo ukrepe za varstvo delovnega okolja, ukrepe za preprečevanje poklicnih bolezni in poškodb pri delu..." V sporazumu skupnosti za zaposlovanje pa: "... delovni ljudje v združenem delu si v njej zagotavljajo stalno strokovno pomoč pri razvijanju in uporabljanju strokovnih znanj in izkušenj ter pomoč pri iskanju ustrežnejše zaposlitve ..." **Tema skupnostima, kot vidite, dajete za varstvo ljudi pri delu. Kaj pa korist od danega; je zadostna?**

V — Vemo, denar gre, za zaščito pred poklicnimi boleznimi, na primer, pa nihče od zunaj skoraj nič poštenega ne ukrene. Človeku v jami najprej odpove križ. Zato bi mu bilo treba omogočiti, da bi lahko, pogosteje šel v toplice, ne pa da je tako, kot je zdaj; če te daje v križu in greš k zdravniku, ti reče: "Ah, saj ni nič!" — in da za nekaj dni v "bolniško"; med njo pa greš le po nekaj injekcij in potem te spet "šibne" na šiht.

S tem smo naše razgovore z rudarji na Jugu v glavnem končali. Le bolj mimogrede smo se pogovarjali še z drugimi delavci, ki smo jih tod srečali: z Ivanom Krušnikom, vodjem čela s salzgittrom na koti + 80; z Adolfom Koprivcem, vodjem čela s salzgittrom na koti + 85. (o požaru v Jami vzhod 5. novembra, ki ga je pomagal izolirati); Milanom Korenom, vodjem skupine elektromonterjev, ki je prestavljala čelna stikala za obe odkopni etaži; Marjanom Turkarjem, KV kopačem, ki je povzema neko strmo progno, v kateri je neusmiljeno pihalo in vrtničilo premogov prah ...

(rb)

PRIHODNJIČ!

Obisk pri rudarjih v Stebru 8

Franc Potočnik, vodja investicijskega sektorja TOZD TEŠ

Oris izgradnje TE Šoštanj IV v letu 1975

V letu, ki se izteka, smo težišče dela pri izgradnji TEŠ IV prenesli s področja sodelovanja upravnih organov in projektnih birojev na gradbišče ter v tovarne dobaviteljev opreme. Temeljni kamen smo položili 1. februarja. Po slabih 11 mesecih del je gradbišče v vsestranskem razmahu. Prav tako izdelava opreme v tovarnah. Gradbinci so opravili okoli 40 odstotkov svojih del. Izkopal so 70 000 kubičnih metrov zemlje, vgradili 20 000 kubičnih metrov betona in pri tem porabili 3 000 ton betonskega železa ter montirali že 2 000 ton različne opreme. Z dosedanjim potekom izgradnje smo v glavnem zadovoljni.

Seveda ni šlo brez težav. Pomanjkanje repromateriala, uvozne omejitve, prezaposlenost domače industrije, izredno hitro naraščanje cen pa tudi zahtevnost tehnologije v pogledu projektiranja so puščali za seboj neljube posledice zlasti pri izpolnjevanju rokov za dobave in montažo opreme; glede na družbeno in pogodbeno določen plan izgradnje ugotavljamo približno 6-tedensko zamudo pri teh delih.

Prihajajoče leto 1976 bo za pravočasnost izgradnje TEŠ IV odločilno. Potek dobav in montaže bo treba tako pospešiti, da bomo doslej zamujeno nadoknadili in obenem izgradnjo nadaljevali v skladu s planom. Prvazaprav pa bo za pravočasnost izgradnje odločilno že prvo polletje 1976. V njem se mora docela razmahniti montaža, gradbinci pa morajo za to izpolniti vse predpogoje, to je, pravočasno dokončati gradbene objekte. Odpraviti pa bo treba tudi zamude, ki smo jih ugotovili pri izdelovanju opreme v tovarnah; zlasti v tovarnah znotraj širokega kroga jugoslovanskih dobaviteljev opreme za TEŠ IV.

Bitka za izpolnitev roka za dokončno izgradnjo, kvaliteto opreme in del ter čim nižje stroške bo v prihodnjem letu, kot doslej, glavno delo investicijskega sektorja TOZD TEŠ. Prav tako važna naloga bo organiziranje obsežnega šolanja delavcev, ki bodo bodočo novo elektrarno prevzeli v upravljanje.

S približevanjem konca izgradnje TEŠ IV bo postajalo vse bolj aktualno tudi vprašanje kontinuitete delovanja investicijskega sektorja TOZD TEŠ. Tudi na to vprašanje bi bilo treba najti odgovor v prihajajočem letu 1976, in sicer zato, da se bodo delavci v tem sektorju lahko v celoti posvetili problematiki izgradnje TEŠ IV, kar je glede na zahtevnost te problematike neobhodno.

Rekli so o delu in življenju v TOZD TEŠ v letu 1975

**Franc Krajnc, vodja 275-megavatnega
proizvodnega bloka TEŠ**

"V REK Velenje oziroma termoelektrarni Šoštanj delam od leta 1956. Zdaj sem na delovnem mestu vodje bloka 275 MW. Glede na dolgoletno delo pri pogonu lahko rečem, da se je v teh letih marsikaj spremenilo; predvsem glede posameznih pogonskih naprav. Sicer pa se je tehnika nasploh izboljšala in bolj avtomatizirala. Vendar več avtomatizacije pogojuje tudi več možnosti za izpade posameznih agregatov. Nekaj takih izpadov smo imeli tudi v letu 1975. Toda elektro-strojna služba se je potrudila, da so bili čim krajši. Delali so podnevi in ponoči. Če je bilo potrebno tudi med prazniki. Nekateri izpadi so povzročili tudi izpadi daljnovoda. Ves kolektiv elektrarne si je prizadeval, da bi bili zastoji pri proizvodnji, gospodarstvu tako potrebne energije čim krajši.

Težave imamo tudi s kvaliteto premoga. Prav tako tudi pri vzdrževanju mlinov. To včasih tudi zmanjšuje našo proizvodnjo električne energije. Upamo, da bomo letošnji proizvodni načrt dosegli.

Zaradi graditve faze IV se je naš kolektiv povečal. Največ je prišlo mladih delavcev strokovnjakov.

Letos smo dobili nov 94-stanovanjski blok, ki je pretežno že vseljen, nekaj stanovanj pa je ostalo še za monterje.

Zaradi povečanega števila delavcev in dela v izmenah smo se težko udeleževali sestankov samoupravnih organov in organov DPO. Naš sindikat je našel rešitev. Izboljšal je posredno obveščanje. Poleg tega pa smo se znotraj sindikata razdelili v štiri osnovne organizacije: pogon, elektro vzdrževanje, strojno vzdrževanje, gradbeno vzdrževanje; in nadalje v sindikalne skupine. Vsaka osnovna organizacija ima v izvršnem odboru konference osnovnih organizacij svojega delegata. Po sindikalnih skupinah sedaj opravljamo vse masovne sestanke v elektrarni. Moje mnenje je, da je s tem kolektiv bistveno izboljšal obveščanje in pripomoget, da na sestankih vsak bolj sproščeno pove svoje mnenje.

Želim, da bi kolektiv še naprej ostal enoten in da bi proizvedli čimveč kvalitetne energije ter tako dosegli kar najboljši finančni uspeh. Vsem v elektrarni kakor tudi vsem v REK Velenje želim kar največ uspehov v letu 1976!"

Stane Sevčnikar, vodja elektro delavnice:

"Najpomembnejša v letošnjem letu je najbrž bila odločitev za skrajšanje remontov oziroma izvedbo le-teh med rednim obratovanjem naprav pomožnih pogonov. Z relacijo te odločitve smo dali več kWh, obenem pa je bil dotok dela za nas vzdrževalce bolj kontinuiran in s tem možnost za kvalitetno izvedbo popravil večja.

Na pobudo sindikalne organizacije smo si ogledali več sorodnih delovnih organizacij, kar je izboljšalo kritičnost ocenjevanja našega lastnega dela.

Nov način sindikalnega dela, preko delegatov, ni najboljši. To pa zaradi preslabe priprave.

Za naprej samo najboljše želje za vse!"

**Angela Klančnik, kemik - analitik
v oddelku TVG**

"Delo, ki ga opravljam na svojem delovnem mestu, je neposredno povezano s proizvodnjo. Zato ob koncu leta razmišljam o obratovanju naših enot v preteklih 12 mesecih. Menim, da smo kar uspešno obratovali, saj so bile naše enote pogonsko dobro pripravljene. Želim, upam, da bomo dosegli letni plan proizvodnje. To seveda ni odvisno samo od nas in naših naprav.

V začetku februarja smo položili temeljni kamen za IV. fazo naše elektrarne. Ko danes pogledamo na gradbišče, z zadovoljstvom ugotavljamo, da je bilo veliko narejenega.

Velika pridobitev za člane kolektiva je brez dvoma tudi nov sodoben obrat družbene prehrane.

Z delovanjem sindikalne organizacije v naši TOZD sem na splošno zadovoljna. Odkar imamo štiri OOS, v katerih ima vsaka delovna skupina svojega poverjenika, smo preko le-teh kmalu obveščeni o dogajanjih in spremembah v kolektivu. Preko poverjenikov izražamo tudi svoje želje in zahteve. Na sindikalnih sestankih, ki jih sedaj imamo po delovnih skupinah, se veliko bolj sproščeno pogovarjamo. Vsak ima možnost, da izrazi svoje želje; ki jih potem poverjeniki prenesejo dalje.

Za takojšnje obveščanje pa je vsakomur na razpolago še Informator in glasilo Rudar.

Našo organizacijo sindikata lahko pohvalim tudi zato, ker skrbi za upokojece TEŠ; vsako leto jim pripravi srečanje in omogoči ogled termoelektrarne. Prepričana sem, da se upokojevcem ob srečanju z nekaterimi sodelavci in pa napravami, pri katerih so tudi sami delali, prijetno počutiljo.

Nisem dovolj obveščena, kakšne stike ima sindikalna organizacija s člani kolektiva, ki so dalj časa odsotni od dela zaradi bolezni. Upam, da tudi nanje ne pozablja.

Skratka, rečem lahko, da sem zadovoljna z vsem, kar smo v preteklem letu v kolektivu uspeli doseči.

Zame osebno je bil v tem letu najlepši dan, ko so mi doleteli stanovanje.

Ob tej priložnosti želim vsem članom kolektiva srečno in uspešno novo leto.

Še posebej naj velja to tistim, ki bodo najdaljšo noč leta preživeli na delovnih mestih ob turboagregatih."

LoM

Jug — Ludvik Hribar, tretjinski vodja elektromontaže JZ, nam je pokazal, kako se je treba pripeti pri uporabi vlečnice za pomoč pri hoji navkreber

Odšli v pokoj v drugi polovici tekočega leta

Stanko ZAJC, upokojen 30. junija

Rojen 11. septembra 1924 v Gaberski gori pri Šentjanžu na Dolenjskem. Poročen z Ido, rojeno Zavrli.

Pri rudniku neprekinjeno od 2. avgusta 1961. Zaposli se kot visokokvalificiran delavec, strelec, v Jami zahod, kjer dela vse do upokojitve.

V času NOB interniran od 28. novembra 1941 do 4. septembra 1945.

Jože LUŠINA, upokojen 8. julija

Rojen 30. novembra 1923 v kraju Dole pri Litiji. Poročen z Nežo, rojeno Hribar.

Pri rudniku neprekinjeno od 11. julija 1960. Zaposli se kot kvalificiran kopač v Jami vzhod, kjer dela od leta 1971, ko je premeščen na OMKT — čelo. Leta 1973 je ponovno premeščen v Jamo vzhod in leta 1974 v Priprave, kjer dela vse do upokojitve.

V času NOB interniran od 1. decembra 1941 do 25. septembra 1945.

Martin SKOČAJ, upokojen 15. julija

Rojen 12. novembra 1938 v Celju. Poročen z Vido, rojeno Hudournik.

Pri rudniku neprekinjeno od 25. julija 1961. Zaposli se kot nekvalificiran kopač v Jami zahod. Leta 1963 opravi izpit za polkvalificiranega in leta 1965 za kvalificiranega kopača. Leta 1968 je premeščen v Jamo vzhod, kjer dela vse do upokojitve.

Engelbert POPRASK, upokojen 19. julija

Rojen 26. septembra 1915 v Šoštanjju. Poročen z Ano, rojeno Vavdi.

Pri rudniku neprekinjeno od 8. oktobra 1940. Zaposli se kot vozač v Jami Škale, kjer dela do 1945. leta. Od leta 1945 do 1949 dela pri jamskem transportu materiala in nato do leta 1960 kot premikač. V letu 1960 je za štiri mesece premeščen v nekdanjo enoto Investicije, nato pa v Zunanje obrate, kjer dela vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Ob 100-letnici rudnika dobitnik zlate značke.

Vladimir VIDEMŠEK, upokojen 30. julija

Rojen 19. julija 1923 v Ljubljani. Poročen z Marijo, rojeno Zabukovnik.

Pri rudniku neprekinjeno od 1. decembra 1947. Zaposli se kot kvalificiran kopač na odkopih v Jami vzhod. Leta 1961 opravi izpit za visoko kvalificiranega delavca — strelca. Delo strelca, na odkopih, opravlja do 1973. leta, ko je zaradi invalidnosti premeščen v Steber 8. Tod dela kot skladiščnik vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Ob 100-letnici rudnika dobitnik zlate značke.

Alojz ZLODEJ, upokojen 2. avgusta

Rojen 19. junija 1920 v Resniku pri Poljčanah. Poročen z Marijo, rojeno Štumberger.

Pri rudniku neprekinjeno od 8. decembra 1951. Zaposli se kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1961 opravi izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1962 pa je premeščen v RŠC. Leta 1968 se ponovno zaposli pri rudniku - v Klasirnici, kjer dela vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku.

Anton VIDEMŠEK, upokojen 6. avgusta

Rojen 6. julija 1917 v Gaberkah nad Šoštanjem. Poročen s Hermino, rojeno Krajnc.

Pri rudniku neprekinjeno od 1. septembra 1947. Zaposli se kot nekvalificiran kopač v Jami vzhod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1963 opravi izpit za polkvalificiranega in leta 1971 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Ob 100-letnici rudnika dobitnik zlate značke.

Ivan KORADEJ, upokojen 16. avgusta

Rojen 26. oktobra 1926 v Podgorju pri Velenju. Poročen z Ivano, rojeno Ževart.

Toplotna komanda termoelektrarne Šoštanj

Pri rudniku neprekinjeno od 15. oktobra 1947. Zaposli se kot vozač v Jami vzhod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1952 opravi izpit za polkvalificiranega in leta 1956 za kvalificiranega kopača, leta 1963 pa za visoko kvalificiranega delavca — strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Ob 100-letnici rudnika dobitnik zlate značke.

Ciril HRIBERŠEK, upokojen 18. avgusta

Rojen 25. junija 1927 na Paškem Kozjaku. Poročen s Frančiško, rojeno Oštir.

Pri rudniku neprekinjeno od 15. novembra 1956. Zaposli se kot vozač v Jami zahod. Leta 1961 opravi izpit za kvalificiranega kopača. Leta 1966 pa je premeščen v Jamo vzhod, kjer dela vse do upokojitve.

Aktivni udeleženelec NOV od 15. junija 1944 pa vse do konca vojne.

Vojko FLEGO, upokojen 19. avgusta

Rojen 30. marca 1925 v Kaldiru pri Puli. Poročen z Angelo, rojeno Košak.

Pri rudniku neprekinjeno od 15. januarja 1960. Zaposli se kot kvalificiran kopač v Jami zahod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1969 opravi izpit za visoko kvalificiranega delavca, strelca.

Karel VREČKO, upokojen 22. avgusta

Rojen 7. oktobra 1913 v Laškem. Poročen z Ljudmilo, rojeno Dolinšek.

Pri rudniku neprekinjeno od 1. januarja 1951. Zaposli se kot vodja finančnega sektorja skupnih služb in to delo opravlja vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku.

Anton EBERLINC, upokojen 22. septembra

Rojen 19. maja 1921 pri Sv. Juriju ob Taboru. Poročen z Alojzijo, rojeno Pajer.

Pri rudniku neprekinjeno od 11. maja 1949, sicer pa že od začetka leta 1947. Najprej se zaposli kot kvalificiran ključavničar v Elektrostrojnih obratih. Leta 1956 je premeščen v Klasirnico, kjer dela vse do upokojitve; po letu 1959, ko konča šolo in opravi izpit za visoko kvalificiranega ključavničarja, najprej kot vodja vzdržbe, zadnja leta pa kot tretjinski nadzornik izvoza.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Aktivni udeleženelec NOV od julija 1944 pa vse do konca vojne.

Stanislav ROTOVNIK, upokojen 21. oktobra

Rojen 27. oktobra 1932 v Paki pri Velenju.

Pri rudniku neprekinjeno od 26. avgusta 1970. Zaposli se kot kvalificiran kopač v Jamskih gradnjah. Leta 1973 je premeščen v Jamo zahod in leta 1974 v Jamsko mehanizacijo, kjer dela vse do upokojitve.

Angela REBEC, upokojena 31. oktobra

Rojena 27. avgusta 1926 v Vranskem. Je mati enega otroka: leta 1956 rojenega Dušana.

Delavka pri Kleparstvo-vodovodu Šoštanj neprekinjeno od 2. februarja 1970; tudi po priključitvi te delovne organizacije k REK Velenje — TOZD ESO.

Friderik BLAGOTINŠEK, upokojen 5. novembra

Rojen 6. februarja 1918 v Zavodnji nad Šoštanjem. Poročen z Marijo, rojeno Škoflek.

Delavec TEŠ neprekinjeno od 1. oktobra 1961, pred tem pa elektrarne Velenje. Zaposli se kot visoko kvalificiran elektrikar in opravlja delo na delovnem mestu obratovodje.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri elektrarni.

Alojz JOVAN, upokojen 3. novembra

Rojen 31. maja 1919 v Št. Janžu pri Velenju. Poročen z Justino, rojeno Viher.

Pri rudniku neprekinjeno od 2. julija 1952. Zaposli se kot vozač v Jami vzhod — na odkopih, kjer dela vse do leta 1973, ko je premeščen k povzemu. Leta 1955 opravi izpit za polkvalificiranega, leta 1961 pa za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku.

Valentin ČAS, upokojen 28. novembra

Rojen 28. januarja 1924 v Gaberkah nad Šoštanjem. Poročen s Faniko, rojeno Milnar.

Pri rudniku neprekinjeno od 12. decembra 1950. Zaposli se kot kvalificiran kopač v Jami zahod, kjer dela do leta 1972, ko je premeščen v Zunanje obrate. Leta 1963 opravi izpit za visoko kvalificiranega delavca strelca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri rudniku. Ob 100-letnici rudnika dobitnik zlate značke.

RoM

V kemolaboratoriju TEŠ — Angela Klančnik

Vsem upokojencem REK Velenje kakor tudi njihovim svojcem iskreno želimo zdravja — in srečno novo leto 1976.

Uredniški odbor

Pri dijakih rudarske poklicne šole na enem od šolskih čel

Čeprav že "čikajo", še niso pravi rudarji. Pravzaprav pa tudi tobaka ne žvečijo, kot je to v navadi pri naših starih jamskih delavcih, ampak le žvečilni gumi; pa še to samo domačega. Pravijo, da je kar dober.

Ali se bodo navadili na pravi čik, še ne vedo - in prav tako tudi ne, če bodo po končani šoli ostali med rudarji. Sicer pa je pred njimi še nemalo drugih odprtih vprašanj, na katera si bodo, so dejali, odgovorili šele pred zaposlitvijo ali še kasneje.

Beseda je o petih dijakih rudarskega šolskega centra v Velenju, ki smo jih našli pri praktičnem pouku v Jami Škale na čelu "D", kota 309. Tod se pod strogimi, a varujočimi očmi svojih mojstrov kalijo v prave rudarje, ki bodo v prihodnosti ob povečani mehanizaciji stregli samo strojem.

Z njimi smo se pogovarjali o marsičem; o tem, kako se učijo, kako delajo in kako živijo v našem velikem šolskem centru v Velenju.

In kdo so ti bodoči rudarji?

Muhidin Mušič, dijak 2. letnika, rojen 1958. leta; v Velenje je prišel avgusta 1974 iz Maglaja.

Jusuf Habibović, dijak 3. letnika, rojen 1958. leta; v Velenju letos od septembra, prej je dve leti obiskoval rudarsko šolo v Zagorju, doma pa je iz Tuzle.

Sead Softić, dijak 3. letnika, rojen 1957. leta; v Velenje je prišel septembra 1973 iz Gnojnice pri Lukovcu.

Ahmed Nurikić, dijak 2. letnika, rojen 1958. leta; v Velenje je prišel julija 1974 iz Gračanice

Zoran Ristanović, dijak 3. letnika, rojen leta 1956; v Velenju od avgusta 1973.

Naš pogovor z njimi

VPRAŠANJE — V vaši organizaciji združenega dela bi naj v tekočem letu dosegali skoraj 10 odstotkov predvidene poprečne dnevne proizvodnje celotnega rudnika; 1417 od 14 699 ton na dan. Ali veste, koliko je dejansko dosegate in koliko vas je vseh učencev med vsemi delavci TOZD Rudarski praktični pouk (RPP)?

ODGOVOR — Pri svojem delu, praktičnem pouku v jami, nismo vezani na načrtovane učinke, in sicer zato, ker se šele učimo za pravo proizvodno delo. Kljub temu pa se tudi mi učenci trudimo, da bi naša TOZD dosegala čim boljše proizvodne rezultate.

Dnevna proizvodnja v naši TOZD je okrog 1 300 ton, vseh dijakov pa nas je: v tretjih letnikih 45, v drugih 54 in v prvih 142; skupno torej 241 — kolikor so te številke točne; govorimo le iz izkušenj.

VPRAŠANJE — Prihaja kdaj pri vašem praktičnem delu v jami do razkoraka s teorijo; recimo pri predpisih o varstvu pri delu?

ODGOVOR — Ne; kakor se učimo v šoli, tako delamo tudi pri praktičnem pouku! Naši mojstri in inštruktorji nas na vsakem koraku opozarjajo in poučujejo, kako je treba delati pravilno — varno.

Tisti, ki smo v drugem letniku, ne smemo vrtati in sami nositi stojk ter stropnikov. Takrat, ko polnijo vrtine z razstrelivom, moramo odkope zapustiti. Kot za vse velja tudi za nas prepoved za vožnjo s transportnimi trakovi. Poleg tega pa sami, brez spremstva, ne smemo hoditi po jami. Že če gremo po krajnike in vrhače, moramo vedno vprašati mojstra, če lahko gremo. Skratka, za vsak naš korak mora vedeti mojster.

Še v tretjem letniku ne smemo vrtati v stropu, ropati stojk in polniti vrtine; ob nadzorstvu mojstra lahko vrtamo in podgrajujemo le v podkopu.

VPRAŠANJE — Koliko vaša proizvodna uspešnost vpliva na vaše prejemke in koliko na celotni uspeh v šoli?

ODGOVOR — Naša vajenska nagrada je gibljiva, in to glede na različne zahteve. Nanjo vplivajo disciplina in pridnost pri delu, prizadevnost za varnost in kvaliteto dela, vzorno vodenje dnevnika in, seveda, mesečne ocene iz teoretičnega pouka. Učni uspeh in s tem tudi nagrada sta veliko odvisna tudi od rednosti pri praktičnem in teoretičnem pouku; neopravičene odsotnosti ju zmanjšujejo. Doseženi proizvodni rezultati pa na nagrado ne vplivajo.

VPRAŠANJE — So vsi vaši učni predmeti dovolj umerjeni na zahteve praktičnega pouka in bodoči rudarski poklic ter potrebe samoupravljalca v združenem delu?

ODGOVOR — V šoli imamo veliko teorije. Učimo se, kaj in kako je treba delati v jami; učni predmeti se prilagajajo zahtevam praktičnega pouka in rudarskega dela v celoti, čeprav, kot smo že prej omenili, zaradi varnostnih predpisov še ne smemo opravljati nekaterih rudarskih del.

Res pa je, da bi se naše znanje v mnogočem koristno dopolnilo, če bi dijaki tretjih letnikov vsaj dva do tri mesece pred iztekom učne dobe lahko opravljali tudi tista dela, ki jih nismo smeli, a se bomo z njimi srečevali na vsakem koraku opravljanja svojega bodočega poklica.

VPRAŠANJE — Ste sindikalno organizirani; če ste, znotraj katere osnovne organizacije sindikata RŠC?

ODGOVOR — O delu sindikata RŠC in sindikalni organiziranosti nasploh smo še premalo seznanjeni, da bi lahko povedali karkoli določnega v tej zvezi.

VPRAŠANJE — Delate kdaj nadurno — imate za to dodatek? Nočno verjetno ne delate?! Kaj pa v nedeljah?

ODGOVOR — Nadurnega dela nimamo.

VPRAŠANJE — Če ste v "bolniški", se vam to kaj pozna pri nagradi?

ODGOVOR — Če smo v "bolniški" do 3 dni, za te dni ne dobimo nagrade. Če je kdo bolan daljši čas, pa je njegova nagrada v mesecu, ko je v "bolniški", 80 odstotkov siceršnje nagrade.

VPRAŠANJE — Kako je s povračilom stroškov za prevoz v šolo ali na delo in nazaj, če jih imate?

ODGOVOR — Stanujemo v internatu in zato teh stroškov nimamo.

VPRAŠANJE — Plačate kaj za malice in koliko za ostale obroke hrane?

Jama Škale, odkopi za praktični pouk — Učenci rudarske poklicne šole, s katerimi smo se pogovarjali

ODGOVOR — Stanovanje in hrana v domu sta za nas brezplačna.

VPRAŠANJE — Kolikšne so vaše učne nagrade v poedinih letnikih?

ODGOVOR — Kakor smo že prej povedali: naše nagrade so gibljive; odvisne so od več faktorjev — od izpolnjevanja obveznosti v domu, šoli in pri praktičnem pouku.

Za dijake tretjega letnika je nagrada okoli 100 starih tisočakov, za dijake drugega letnika okoli 70, za 1. letnik pa ne vemo. Seveda pa dobijo tolikšne nagrade le tisti, ki izpolnjujejo vse pogoje in nimajo veliko negativnih točk.

VPRAŠANJE — Se te nagrade med počitnicami kaj zmanjšajo? Ste takrat na praksi — in koliko nagrade dobiti?

ODGOVOR — Med počitnicami je dobil vsak po 30 starih tisočakov na mesec; torej se nagrada zmanjša.

V času, ko opravljamo redno prakso, pa se nagrade povečajo; približno takole: za 3. letnik - na 210 starih tisočakov, za 2. letnik - na 150; za 1. letnik pa ne vemo, ali imajo prakso in koliko bi bila njihova nagrada.

VPRAŠANJE — Dobite regres za letni dopust in po potrebi

kakšno sindikalno pomoč?

ODGOVOR — Vsi smo dobili po 80 starih tisočakov regresa za letni dopust oziroma počitnice.

Sindikalne pomoči zaenkrat nismo iskali, ker ni bilo takšne potrebe. Če pa bi kdo zaprosil zanjo, bi jo gotovo dobil; seveda, če bi bil zares upravičen do nje in bi upravičenost lahko dokazal.

VPRAŠANJE — Prosti čas: kako ste z njim zadovoljni; poleg učenja, kako ga še izkoriščate?

ODGOVOR — Zaenkrat je izkoriščanje prostega časa v domu slabo organizirano — ali pa sploh ni organizirano. To zato, ker ni ne pravega prostora ne organizatorjev za razne aktivnosti.

Vendar sedaj že nekaj delamo na tem, in upamo, da se bo tudi organiziranost dela in življenja v prostem času izboljšala. Ustanovili smo, recimo, svojo domsko skupnost. Kako bo delovala, pa sedaj še ne moremo reči kaj določenega, saj se bodo rezultati njenega dela lahko pokazali šele čez čas.

VPRAŠANJE — Ste imeli v zadnjih štirih tednih kakšno kolektivno prireditev; kino, ples, ipd.? Berete knjige?

ODGOVOR — Z enim in drugim je bolj slaba; morda nas ne usmerjajo dovolj, da bi brali kvalitetne knjige, si ogledali kakšno dobro prireditev, ipd. — in tako boljše izkoriščali možnosti za razširjanje svojih obzorij.

VPRAŠANJE — Kino v Velenju — se vam zdi dovolj "kulturna" ustanova? Lahko vplivate na filmski spored, oziroma ali bi radi vplivali?

ODGOVOR — Mladi smo seveda navdušeni za filme; radi gledamo kriminalke in kavbojke — teh pa je v velenjskem kinu več kot dovolj.

Na spored ne moremo vplivati; radi bi gledali več domačih filmov — predvsem iz NOB ter takšnih, ki so za nas mlade poučni pa tudi vzgojni.

VPRAŠANJE — In možnosti za izvenšolske športne aktivnosti?

ODGOVOR — Take možnosti imamo. Delamo na športnem področju, ukvarjamo se z rekreacijo, planinstvom, kulturo in še z drugimi dejavnostmi; vendar naše delovanje ni povsod tako dobro organizirano, da bi bili rezultati vidni tudi navzven.

VPRAŠANJE — Na kaj vežete svojo bodočnost; na velenjski rudnik ter dom in družino — ali pa imate trdne namene, da se na kak način prešolate in nadalje šolate, in "resno" družinsko življenje še sploh ne načrtujete?

ODGOVOR — Ljudje smo različni in zato so tudi naši načrti različni. Tisti, ki bodo v šoli pokazali dovolj znanja in imajo veselje do šolanja, bodo šli naprej, drugi pa se bodo zaposlili; večina v Velenju, nekateri pa razmišljajo tudi o vrnitvi v svoj domači kraj, kjer bi se prekvalificirali za kakšen drug poklic — predvsem lažji.

Vsi smo še mladi, in kaj resnejšega še ne načrtujemo; ne poskušamo in tudi ne znamo si še odgovoriti na marsikatero vprašanje glede svoje bodočnosti. Eno pa je jasno: najprej šola, potem vojaščina, zaposlitev in ostalo.

VPRAŠANJE — Najbrž tudi vi niste bili zunaj akcije "3 900 000 ton lignita do 29. novembra je naša obveza!" in zato naj vprašamo: koliko ste lahko in koliko ste želeli vplivati na njen potek in kaj o njej sploh menite?

ODGOVOR — Naše praktično delo ni toliko vezano na redno proizvodnjo, vendar pa smo lahko vseeno — s prizadevnostjo in disciplino; s tem, da smo redno prihajali na prakso — vsaj delno vplivali na uresničevanje te akcije, kakor vplivamo tudi na splošna prizadevanja za čim večjo rudniško proizvodnjo.

VPRAŠANJE — Želite kot učenci rudarske šole prek glasil REK Velenje na kaj posebej opozoriti?

ODGOVOR — Radi bi, da bi o našem delu več pisali in da bi tako tudi rudarji po drugih revirjih zvedeli kaj o našem življenju.

Naša želja je tudi, da bi si ogledali mehanizirana čela v jamah REK Velenje, ki so blizu naših odkopov, a jih mi še nismo videli. Bilo bi koristno, če bi šli pogosteje na takšne ogledne; morda tudi v druge jame, saj se o njih prav tako učimo. To bi nam pri učenju vsekakor pomagalo.

Pa še eno željo imamo: da bi v prostem času imeli bolj organizirano rekreacijo, kajti kljub visoki življenjski ravni je zdravje še vedno za vsakogar največje bogastvo — in zanj je treba poskrbeti že v mladosti!

Pogovarjal se je
Lojz Ojsteršek

Mladi rod, bodi nam krepak!

Bila je sobota v začetku novembra; za druge prost dan, rudarji pa so delali — kot po navadi. Tudi dijaki drugih in tretjih letnikov rudarskega šolskega centra, naši bodoči rudarji, so bili na šolskih čelih v Jami Škale. Namenil sem se, da jih obiščem. Tako sva z Dragom Bizjakom, rudarskim tehnikom pri RPP, ki je tudi "zrasel" iz tega centra, že v zgodnjih jutranjih urah hitela proti njihovim delovnim mestom. Da sem komaj sledil njegovim urnim korakom, je bila delno kriva tudi njegova "zaloga" kondicije iz tistih časov, ko je še igral nogomet za velenjskega Rudarja.

Do prvih šolskih odkopov je bil dober kilometer in pol poti. Že za prvimi križišči pa sva prišla do dveh delavcev, ki sta prelagala železne stojke. Posebno eden je zbudil pozornost, saj je s posebno lahkoto dvigoval težko breme.

Prepoznal sem ga: bil je Polde KREVELJ, eden naših rudarjev, ki izhajajo iz prve generacije učencev rudarskega šolskega centra v Velenju.

Čprav je bil moj obisk prvotno namenjen le dijakom RŠC, sem se tudi s Poldetom mimogrede zapletel v razgovor — in povedal je marsikaj zanimivega.

Takole se je predstavil: "Rodil sem se leta 1942 v Lokovici pri Šoštanju. Sem poročen in z ženo, ki je doma gospodinja, imava šestletnega sina Poldeta in hčerko Ido, kateri je šele dve leti.

Šolo pri rudarskem šolskem centru v Velenju sem začel obiskovati leta 1958, končal pa v letu 1961. Po vrnitvi od vojakov sem se zaposlil na rudniku in od tedaj rudarim v naši jami."

Ko je že govoril o šoli, me je zanimalo, kaj je dalo njemu šolanje v RŠC. Na to je odvrnil:

"Predvsem sem si tam pridobil tisto znanje, ki ga sedaj, v poklicu rudarja, vedno znova s pridom uporabljam v praksi — kajti rudarsko delo je vsestransko in raznoliko.

Poleg tega, da daje strokovno znanje, pa šola uči bodočega rudarja tudi moralnih vrlin!

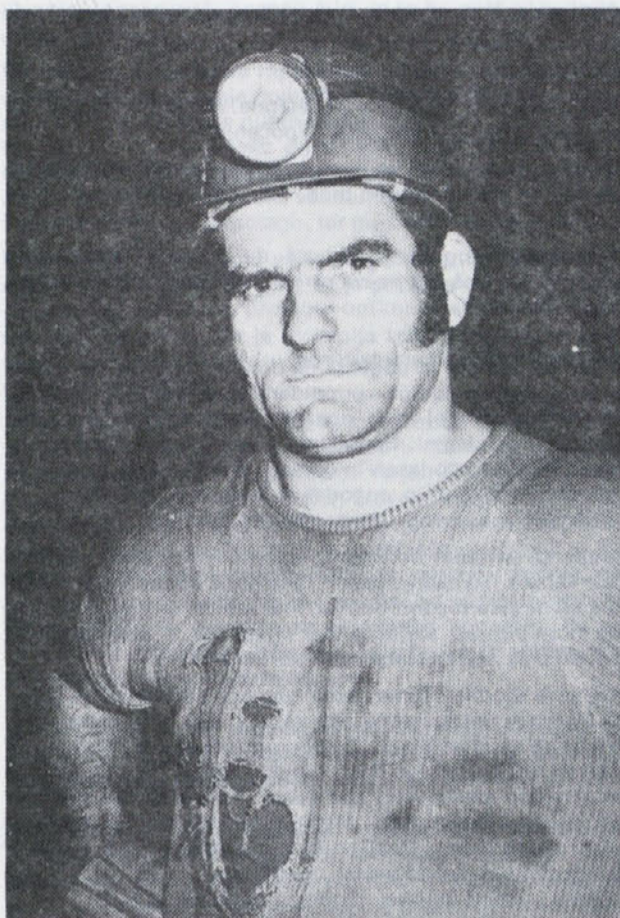
Lahko rečem, da sem se, ko sem se zaposlil, lepo vključil v novo okolje. Začel sem na odkopu v etaži na koti 90 pri gospodarjih Čel Vedeniku in Cverletu — in vsi so me dobro sprejeli. To je veliko vredno, saj so nam že v šoli prikazovali, kako nujni so prijateljski odnosi pri jamskem delu oziroma vse, kar jih krepi.

To tudi sedaj učijo dijake v šoli.

Poleg strokovnega znanja in krepitve moralnih vrlin sta za uspešno jamsko delo potrebna tudi čvrsto zdravje in dobra fizična kondicija. Vem, da je bil Polde zelo dober športnik, zato sem ga vprašal, koliko mu je to pomagalo, da je lažje in varneje premagoval naporno delo. Skromno se je spominjal:

"Šport, ki sem ga gojil med učno dobo in tudi kasneje — predvsem dviganje uteži — mi je pri delu veliko koristilo. Olajšal mi je premagovanje težjih naporov in mi omogočilo, da sem postal pri delu svobodnejši. Kot fant namreč tudi jaz nisem bil kdove kako razvit, saj sem rasel v vojnem in povojnem času, ko hrane ni bilo ravno na pretek.

Predvsem zato, ker sem se v mladosti organizirano ukvarjal s športom, mi do sedaj nobeno delo ni delalo posebnih težav pa tudi kake nezgode nisem imel."

Polde Krevselj, rudar in športnik

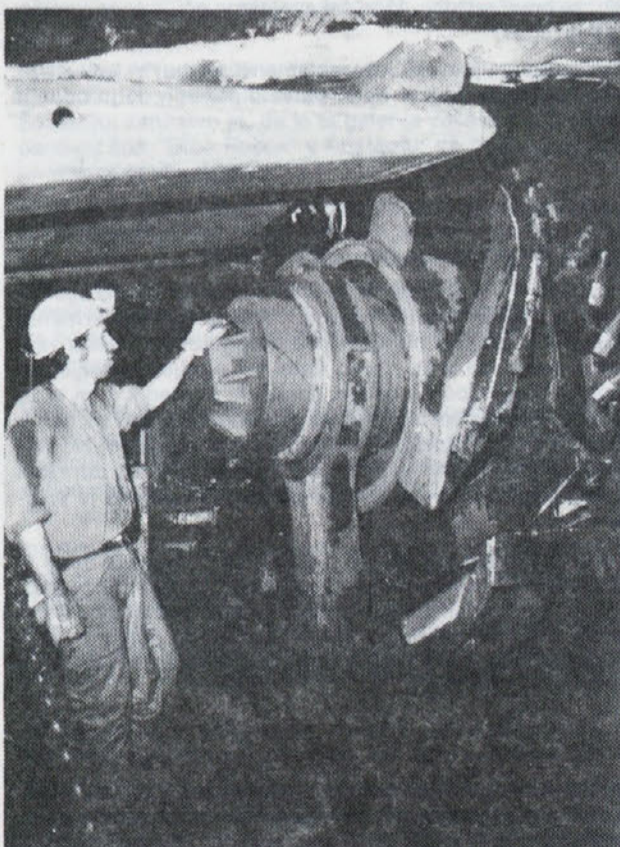
Naj dodam, kar je Polde zamočal o svojih športnih dosežkih. Namreč to, da je bil leta 1962 državni prvak v dviganju uteži v lahki kategoriji; v sunku je dvignil kar 110 kilogramov. Sicer pa je dosegal dobre rezultate v triatlonu, kjer je dvignil 307,5 kilograma, in prav tako posamezno: težno — 100, v sunku — 117, in potegu — 95 kilogramov.

Nadaljnji pogovor sem navezal na Poldetove izkušnje. Vprašal sem ga, ali meni, da bi dijakom, ki se učijo za rudarje, pri njihovem praktičnem pouku in bodočem delu koristilo, če bi se vključili v sekcijo za dviganje uteži, kjer bi si pridobili tehniko in spretnost dviganja ter potrebne moči za težko delo. Odgovoril je:

"Seveda bi jim to koristilo! Z redno vajo se bi krepili in si pridobili koristno znanje; kajti ne pomeni vse, če ima nekdo moč — imeti mora tudi pravo tehniko. Če jo obvladaš, lahko dvigneš težje breme. Prave tehnike pa si ne pridobiš kar tako; na hitro.

Po svojih izkušnjah sedanjim mladim generacijam priporočam, da se aktivno vključujejo v športne sekcije. Predvsem pa bi mladim rudarjem svetoval, da bi se bolj organizirano ukvarjali z dviganjem uteži. Prav zato so pred leti v RŠC Velenje zgradili in opremili malo telovadnico, ki pa menda danes — na žalost — služi drugim namenom.

Pomembno je, da si že v rani mladosti krepimo hrbtenico. Ni pa s tem rečeno, naj bi vsakdo, ki trenira, postal tudi rekorder ali prvak. Za bodoče rudarje bi bilo dobro, da se

V Stebru 8 — Pri kombajnu odkopne mehanizacije hemscheidt

seznanijo vsaj s pravilnim načinom dviganja in si naberejo dovolj fizične kondicije. Menim, da je vedno boljše imeti v telesu večjo "zalogo" mišic kot pa maščobe. Za tistega, ki je rejen, še ne moremo reči, da je močan in — zdrav."

Še eno vprašanje v zvezi z zdravjem sem mu zastavil; zanimalo me je, ali je Polde imel kdaj težave s hrbtenico, kar postaja pri rudarjih že skoraj poklicna bolezen.

Polde Krevselj je povedal, da že dvanajsto leto dela v jami in da do sedaj še ni imel večjih težav zaradi boleznin ali poškodb. Potem je še dodal:

"Povedati moram, da delam že deveto leto pri transportu jeklenega podporja, kjer je dvigovanje bremen, težkih od 30 do 80 kilogramov, vsakdanje opravilo.

No, jamska pravila sicer prepovedujejo, da bi rudar sam dvigal stojke, dostikrat pa tako nanese, da je prostora premalo za dva; takrat ne preostane nič drugega, kot da dvigneš stojko ali kakšno drugo težjo stvar čisto sam.

Mislil, da ni čudno, če je moralo že veliko vrstnikov moje generacije oditi na lažja delovna mesta; odšli so predvsem zato, ker se niso v mladosti toliko ukvarjali s športom. Jaz zaenkrat še nisem imel kakšnih problemov zaradi težjega dela; v vseh delovnih letih sem le enkrat zbolel za angino in nekoč sem si malo poškodoval prst.

Današnjemu mlademu rodu rudarjev še enkrat polagam na srce: čimveč športa! Tako bodo nadvse koristno porabljali svoj prosti čas."

L. Ojsteršek

V letu 1975 preminuli člani kolektiva

Viktor ŠKOFLEK, umrl 15. januarja. Rojen 20. julija 1935 v Javorju pri Slovenem Gradcu. Oče treh otrok: leta 1971 rojenega Viktorja, leta 1972 rojenega Ivana in leta 1973 rojenega Marjana.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 4. decembra 1961. Zaposlil se je kot nekvificiran delavec v obratu EFE. Leta 1970 je bil premeščen v Zunanje obrate, kjer je delal kot vratar vse do smrti.

Dabir AVDULAH, umrl 3. marca. Rojen 4. avgusta 1954 v Vrani pri Prištini.

Pri rudniku je delal od 11. oktobra 1974. Zaposlil se je kot nekvificiran kopač v Jami Škale. Decembra 1974 je bil premeščen v Steber 8, kjer je delal vse do smrti.

Mile MATIČ, umrl 17. marca. Rojen 12. novembra 1934 v Veljacih Ljubiških. Oče enega otroka: leta 1967 rojenega Toma.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 7. avgusta 1963. Zaposlil se je kot polkvificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Zunanje obrate, kjer je delal vse do smrti.

Adolf JUG, umrl 2. aprila. Rojen 27. junija 1941 v Ravnah nad Šoštanjem. Oče dveh otrok: leta 1965 rojenega Branka in leta 1973 rojene Irene.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 19. junija 1961. Zaposlil se je kot kvificiran električar v Jami zahod. Leta 1965 je bil premeščen v Elektrostrojne obrate, kjer je delal vse do smrti. Leta 1966 je opravil izpit za visoko kvificiranega električarja.

Mirko LESJAK, umrl 16. aprila. Rojen 17. julija 1931 v bivšem Št. Janžu pri Velenju. Oče dveh otrok: leta 1956 rojenega Mirana in leta 1963 rojene Marjane.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 5. oktobra 1953. Zaposlil se je kot kvificiran kopač v Jami vzhod. Leta 1973 je bil premeščen v Steber 8, kjer je delal vse do smrti. Leta 1959 je opravil izpit za strelnega mojstra.

Dobil je nagrado za vestno in vztrajno delo pri rudniku.

Pavel REPNIK, umrl 18. aprila. Rojen 5. marca 1926 v Velenju. Oče dveh otrok.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 3. januarja 1950. Zaposlil se je kot KV električar v Elektrostrojnih obratih, kjer je delal vse do smrti. Leta 1960 je opravil izpit za visoko kvificiranega ključavničarja.

Dobil je nagrado za vestno in vztrajno delo pri rudniku.

, umrl 2. maja. Rojen 19. februarja 1939 v Zavodnji nad Šoštanjem. Oče dveh otrok: leta 1962 rojene Ivanke in leta 1970 rojenega Romana.

Pri rudniku je delal neprekinjeno od 1. marca 1963. Zaposlil se je kot kvificiran zidar v bivšem rudniškem gradbenem obratu. Leta 1964 je bil za en mesec premeščen v obrat EFE, nato je ponovno delal v gradbenem obratu do 1966. leta, ko je bil premeščen v Zunanje obrate, kjer je delal vse do smrti.

Pozdravljen, Rekovec, 19-fazni!

Babje - naj mi oprostijo! - leto '75 gre h kraju,
in razlog več je, da se rentgen aktivira
in tvoj rompompom med letom prezentira.

To bo najbrž plat zvona po toči.
Vendar splošna praksa je zaenkrat taka,
da vsepovsod je v rabi kurativa,
saj že tudi "dohtarji" izgublajo spomin,
kaj je preventiva.

Edino v pogledu končnega "sadu spoznanja"
preventiva se vsestransko in uspešno aplicira.
Dokaz za to, pogledaj, je v dejstvu,
da rodnost pri Slovencih iz leta v leto
bolj stagnira.

Da je tako, podpiramo pogoje.
Namesto otroških jasli, vrtcev in igrišč
garaž, parke za vozila, večnamenske
cirkuse gradimo.
Za polno mero pa še pol pouka dece
staršem naložimo.

Iz trte izvijamo potrebe
po sto in sto spremembah v šoli.
Pamet mladim zgolj solimo,
a vzgojo matere, očeta grmovju,
travi prepustimo.

Tako nagon pomembni po potomstvu
se izkrivlja in iztirja.
Človek nadomestek išče v športnem seksu,
v pločevini sem ter tja brez cilja dirja.

Pa pustiva raje te stvari!
V rentgen se ozri
in pogledaj, kaj o tvojih fazah
na ekranu se preriva.

Vidim, tvoja prva faza se je razdelila:
deveteroglava je postala,
in glej ga, zlomka: še bi kako glavo
lahko obrodila in odgnala ...

Drugače pa je v sebi,
kot je bila, enotna in kompaktna;
navzven, na splošno in do drugih faz,
pa včasih kar namenoma netaktna.

Na primer, če le more,
DSSS pa SG, DPG in še katero TOZD
prav z veseljem pikne
in se heheta, ko žrtev - krikne.

Tvoja druga faza!
Ta že v četrto gre.
In če rentgen me ne vara:
bolj na DO naglašaj ji ime!

Kje vzroki so za to,
genetiki z lahkoto razložijo.
Slika pač le to pove,
da ústreljeni kozli čez noč ne ožive.

Po drugi strani pa priznaj:
strokovna je in prizadevna
kakor tudi, da napaka jo kazni,
da rada koga "nasamari"
in zraven - sveto se drži!

Mačka mlade komplicirano seli.
Tudi verica v tem pogledu čudne je nravi.
Vendar to precej preproste so stvari
v primeri s tem, kako TOZD ESO
svoj "gud-baj" ureja si.

Tudi cene jami za prihodnje leto
faza ta nenavadno kalkulira in planira.
Zvitorepa določila za le-te ponuja.
Mar ne ve, da če je trnek prevelik,
riba se pač skuja?

Pred nadaljnjo tvojo fazo, Rekovec,
rentgen ves se trese in trepeče!
In tudi čudno ni. Kaj vidim na ekranu?
Četo, glej, možakarjev - in vsak
kanon za sabo vleče.

Pardon, to ni vleka, za pasom jih imajo
kanone gangsterske revolveraši hitri,
zavarovalci v ZO od ur nadurnih strašno zbiti,
pa vendar vedno detektivsko zviti.

V enem drugih delov faze te pa, vidim,
pod milim nebom, v mrazu in dežju
težke tovore nalagajo, prekladajo
in bolj tako tako jim OD režejo.

Tako. Zdaj je na vrsti PGM.
Kamne, glej, s tal pobirajo,

grešne kozle iščejo
za donebesno investicijo.

Pa dober in cenen sodoben
EF-zidak ponujajo.
A kaj, ko se ljudi
nemalokrat predsodek do novega drži.

Še graditelj neki pri sosedu TEŠ,
čeprav lahko bi vzel v obzir
zidake PGM, takih se izkazal je manir,
da raje videl je, da v druge,
dražje bulji mu polir.

In zdaj še Avtoparku
izmerimo brzine
(če prej ga Steber 8
ne zbrise s površine)!

Do izveskov z grozdom
so baje neznanske.
Proti dvem v garažo
prav tako strašanske.

V obratni smeri,
to je: od "oštarji" in
iz garaže proti koncu "šihtha";
pa bojda je potreben šlep,
da mu jih "pošlihta".

Sicer pa v Avtoparku
so sami vrli fantje.
Če kdaj še novo halo si zgradijo;
"ala jim vera": sami sebe prekosijo!

Pozor! TOZD PZS je na tapeti.
Toda kje pri njej začeti?
Pravi plastični je "bum",
pogoj za proizvodnjo njene najbolj konjunkturne
robe pa je vakuum.

Mimo te "tozdice",
ki zdajle sili na ekran,
pa, oprostite, tiholazno pojdem,
kot da šel bi prek brzice.

Saj to TOZD TISK je.
In če le besedo čezno rečem,
lahko kmalu se zgodi,
da ta številka svetli dan zagleda
čez kako leto dni.

Izgovorov za to bi imeli na pretek.
Recimo, rekli bi lahko:
"Stanovalec ta pa ta nad nami zopet se jezi
in tiskati nam ne pusti."

Pa: "Prostori so pretesni ...
Stroj nam gre v remont ...
Vreme je presuho, in papir se elektri ...
Plošče so pošle." ...Ali: "Barve ni!"

Pa pogledjmo še v nove stolpnice naše
pa bloke in v druge podstrešne stvari,
kjer naša TOZD SG si slavo oznanja,
kjer napaka na napaki vkup stene drži.

Ne, je boljše, da človek si živce ohrani,
ne gleda na veglasta vrata, omet.
Če streha je kje, ki vodo drži,
misli si naj: "Še vodi pod takšno streho smrdi."

Od TOZD le še DPG
je v rezervi ostala.
Za rentgen se spravlja, koketno pozira,
kot da se rentgen na videz ozira.

Sicer pa ubogo delovno rajo
à la eSeMBe družbeno hrani,
čire železčne uspešno razvija,
ob tem pa še cene nonstop navija.

In končno, Rekovec,
tvoja faza poslednja
na ogled se postavlja;
a vrag si ga vedi, kaj neki predstavlja?

Bavconka jecljala je njeno kratiko.
Sikala, dkala v polno je halo,
ljudi spraševala, z glavó zmajevla,
ko hala, iz sredstev za mnoge namene zgrajena,
je cela molčala.

In potlej še reci, da faza ta
z drugimi tvojimi fazami manipulira ...
Bodi no pameten!
Milanka se z modo ukvarja,
in če pomeni za D in tri S ni poznala,
ta faza iz mode je pala ...

In tu je zapik:
obreklijivost naj se konča!
Leta je konec:
človek človeku naj roko poda!

Naj veseli se vseh iluzij:
sreče, veselja, ljubezni in vina ...
Naj prestopi vsakdanji okvir:
povabi prijatelja, znanca na pir.

Naj prešerno Silvestrov večer preživi,
pa magari golobček mu kak odleti
(in sama predolgo s sosedom
se v plesu vrti)!

Pa vse zamere na kredu
naj se do črnega zbrisejo
in namesto njih naslednje besede napišejo:

VSO SREČO IN OBILO USPEHA V NOVEM LETU 1976!

Informator

- * Srečno novo leto
želi vsem delavcem
- * REK Velenje

Atletski klub Velenje

Med akcijo ob petnajstem
smo zbrali 12 385,85 dinarja

V jamski pisarni na jašku Preloge so zbrali 7281,30 dinarja.
V TOZD Termoelektrarna Šoštanj so se izkazali z nekaj
starimi tisočaki več kot lani; prispevali so 1 796,25 dinarja.
V jami Škale so zbrali 1 391,70 dinarja, v skupnih službah
REK Velenje 1 421,35 dinarja, v TOZD TISK 255,25 dinarja
in v TOZD ESO, vodovod-toplovod, kjer so zbirali posebej,
240,00 dinarjev.

Društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam
Velenje se bo za izkazano širokogrudnost in razumevanje
še posebej zahvalilo.

Uredništvo

OB 34-LETNICI NAŠE ARMADÉ

Dan JLA postaja
splošnojugoslovanski
ljudski praznik

Po odloku CK KPJ ter vrhovnega štaba NOV in POJ z dne
22. decembra 1941. leta so borci I. in II. črnogorskega,
III. kragujevskega, IV. kraljevskega in V. šumadijskega ba-
taljona v bosanskem mestecu Rudu ustanovili prvo redno
enoto narodne revolucionarne armade — I. PROLETAR-
SKO BRIGADO.

V spomin na ta zgodovinski dogodek slavijo vsako leto
pripadniki jugoslovanske ljudske armade 22. december kot
svoj praznik. Letos, ko praznujemo 30. obletnico zmage
nad fašizmom, pa narodi in narodnosti Jugoslavije pro-
slavljamo dan JLA ne le kot enoten praznik naših oborože-
nih sil, ampak tudi kot praznik vseh naših samoupravnih
družbenopolitičnih skupnosti, se pravi, kot splošnoju-
goslovanski ljudski praznik.

Leto 1941 je bilo najtežje obdobje osvobodilnega boja na-
ših narodov in narodnosti, saj so izdaja domače buržoazije,
delitev Jugoslavije in politika okupatorja resno ogrozili
njihovo enotnost — prav tako pa tudi njihovo skupno borbo
proti hitlerjevskemu vojaškemu stroju ter domačim izda-
jalcem. Komunistična partija Jugoslavije, s tovarišem Ti-
tom na čelu, je zelo veliko žrtvovala, da bi ohranila eno-
tost naših narodov in narodnosti ter zagotovila njihovo
čim večjo mobilizacijo za oboroženo borbo. Strateški cilj
našega osvobodilnega boja je bil: revolucionarna preobraz-
ba Jugoslavije in nacionalna ter socialna osvoboditev ju-
goslovanskih narodov in narodnosti, da bi le-ti imeli boljše
ter srečnejšo prihodnost v socialistično državi.

Za uresničitev tega cilja je bila nujna takšna vojska, ki bi se
lahko borila s številčno ter tehnično močnejšim sovražni-
kom in ga tudi premagovala. Majhni partizanski odredi, ki
so po vstaji šteli komaj nekaj desetih borcev in so bili obo-
roženi le z lahkim pehotnim orožjem, so se hitro širili v
močne vojaške formacije z nekaj tisoč borci. Tako je konec
leta 1941 poleg raznih manjših partizanskih skupin delo-
valo na okupiranem ozemlju Jugoslavije že 43 partizanskih
odredov, 10 bataljonov in ena brigada. Te enote so vodile
borbo z 18 italijanskimi, 5 nemškimi in 5 bolgarskimi divi-
zijami, deli 3. madžarske brigade ter enotami domačih iz-
dajalcev — skupno kar s približno 450 000 okupatorskimi in
150 000 kvizlinškimi vojaki.

Razen diverzij, sabotaž in borb, ki so jih uspešno vodile
manjše partizanske enote z večjim nasprotnikovimi, so
partizanski odredi skupaj z ljudstvom kmalu začeli do-
segati pomembne vojaške in politične uspehe. Napadali
so močnejše sovražnikove sile in osvobajali večja naselje-
na mesta. V več pokrajinah naše domovine so nastajala
prostrana osvobojena ozemlja in s tem so se ustvarjali
ugodnejši pogoji za širšo mobilizacijo ljudi za splošni op-
por proti sovražniku.

Širjenje vstaje in ustanavljanje večjih partizanskih enot na okupiranem ozemlju sta tako ogrozila položaj okupatorja, da je bil ta prisiljen dovažati nove in nove vojaške okrepitve na področju Jugoslavije. Domače sile, sovražne družbenemu napredku, pa so se v strahu za svoj razredni položaj — pod varstvom okupatorja — združevale v drugi strahotni vojaški stroj. Le-ta je deloval neusmiljeno in si skupaj z okupatorjem, ne da bi izbiral sredstva, prizadeval, da zatre narodnoosvobodilno gibanje.

Centralni komitee KPJ in vrhovni štab narodnoosvobodilnih partizanskih odredov Jugoslavije sta ukrepala v vojaškem in političnem pogledu. Ljudstvo sta pojasnevala tudi cilje domače buržoazije ter izdajalcev — in sicer z namenom, da bi izolirala ter zatrla njihov razkrojevalni vpliv. Narodnoosvobodilna borba ni bila lahka; bila je dolgotrajna in iz leta v leto se je zaostrovala.

Z ustanovitvijo I. proletarske brigade — in kasneje drugih brigad — se je vnašala na fronto nova oblika in vsebina strategije vojskovanja enot NOV in PO Jugoslavije. Povezano delovanje višjih enot s partizanskimi odredi je zaradi ugodne razvrščenosti in velike manevrske sposobnosti letih omogočilo vse uspešnejše premagovanje sovražnika. Partizanske brigade so z zbiranjem svojih sil lahko izvajale v posameznih smereh operacije velikega strateškega pomena. Tak je bil, na primer, zmagoviti prodor skupine proletarskih in udarnih brigad leta 1942 v zahodni Bosni. Velik dotok borcev in njihovih uspehi so omogočili, da so se na osvobojenem področju že konec leta 1942 ustanovile prve divizije, potem korpusi in proti koncu vojne še armadne grupe s skupno 800 000 borci.

Naša armada je z narodnoosvobodilno borbo prispevala velik delež k zmagi nad fašizmom v svetu. Narodnoosvobodilna vojska in partizanski odredi Jugoslavije so se med vojno borili proti tridesetim okupatorskim divizijam, ki jih zato le-ta ni mogel angažirati na velikih bojiščih drugih držav. V štirih letih vojne so naše enote sovražniku na našem ozemlju zaplenile ali uničile okoli 4 600 topov, 13 000 mitraljezov, 35 000 puškomitraljezov, 607 000 pušk, 18 000 avtomatov, 70 000 pištol, 7 000 minometalcev, 2 000 000 garant, 300 letal, 900 tankov, 20 000 motornih vozil in velike količine drugega vojaškega materiala in opreme.

Cena za velike uspehe in končno zmago pa je bila visoka: 305 000 naših borcev je v neizprosni boju dalo svoja življenja, 425 000 pa jih je bilo ranjenih.

Po končani vojni je jugoslovanska armada dobila nove naloge. Njena osnovna dolžnost je zaščita neodvisnosti države in socialistične družbene ureditve. V povojnem obdobju se je stalno razvijala in negovala vse odlike revolucionarne ljudske armade.

Hiter razvoj tehnike je vplival na širjenje novih obveznosti tudi v šolanju, vzgoji ter izpopolnjevanju pripadnikov armade. Bogate vojaške izkušnje iz NOB dopolnjujejo s teoretičnim izpopolnjevanjem v okoli stotih različnih akademijah in šolah za strokovno vojaško in politično izobraževanje. Tu pa se šolajo tudi novi kadri, ki so končali po dve ali tri vojaške šole — nekateri celo višje šole, doma in v inozemstvu.

V naši armadi se v skladu z graditvijo demokratične socialistične samoupravne družbe razvijajo demokratični socialistični samoupravni odnosi. Temelji, na katerem se snujejo ti odnosi, je skrb za človeka; za spoštovanje njegove osebnosti, dostojanstva in pravic.

Ljudski značaj armade določa njeno mesto v družbi, ki zahteva od njenih pripadnikov aktiven odnos do naše družbene skupnosti. Ta se na eni strani kaže v njenem sodelovanju pri graditvi ključnih objektov naše industrije, komunikacij in komunalnih objektov, na drugi strani pa v njenem aktivnem vključevanju v delo organov ljudske oblasti in družbenopolitično življenje nasplah.

Ob uresničevanju politike ZKJ pri oblikovanju jugoslovanske ljudske armade so vsi njeni pripadniki v celotnem povojnem obdobju — predvsem pa komunisti — neprestano mislili na to, da je armada treba razvijati za obrambo zgodovinskih interesov delavskega razreda — kot skupno oboroženo silo vseh naših narodov in narodnosti. Na temeljih zasnove splošnega ljudskega odpora se je razvilo vsestransko sodelovanje poveljstev enot JLA s štabi in enotami teritorialne obrambe, delovnimi organizacijami in družbenopolitičnimi organizacijami ter skupnostmi.

Vse to se izrazito odraža ob skupnih vajah in manevrih enot naših oboroženih sil. Tu se izkazuje enotnost pri razumevanju naših skupnih interesov in neomajna odločnost naših ljudi: **braniti svobodo, neodvisnost, suverenost in teritorialno nedotakljivost naše domovine!**

Zapleten mednarodni položaj in pohlep imperializma v času, ko slavimo 30. obletnico zmage nad fašizmom in 34. obletnico rojstva naše armade, nam dokazujeta, da moramo tudi v bodoče, in to še bolj dosledno, krepiti in izpopolnjevati ves obrambni ustroj. Pri tem nas vodijo te misli tovariša Tita:

"Danes obstajajo v svetu sile in krogi, ki hočejo z močjo doseči dominacijo nad drugimi državami. Tarče takih pritiskov in napadov so predvsem majhne in srednje države. Toda naša enotna in močna splošna ljudska obramba predstavlja do sedaj — in bo tudi v bodoče — glavno oviro vsaki politiki, ki sloni na načelih sile proti naši državi."

Za naše glasilo
Svetislav NIKOLIĆ, Ljubljana

Novoletna nagradna križanka

Rešitve s svojim točnim naslovom pošljite v uredništvo Rudarja do sobote, 17. januarja 1976.

Izmed zbranih rešitev bomo na svoji januarski redni seji izžrebali tri pravilne in njihove reševalce nagradili s knjižnimi nagradami v vrednosti 150, 100 in 50 dinarjev.

Izid zrebanja bo prinesla prva številka Rudarja v prihodnjem letu, nagrade pa bomo takoj po svoji redni seji v januarju poslali dobitnikom na dom. (Uredniški odbor)

REŠEVALCEM KRIZANKE V PREJŠNJI ŠTEVILKI — Decembrska seja uredniškega odbora je bila pozna. Zato imen tistih treh med vami, ki prejmejo nagrado, nismo mogli objaviti v tej številki; objavili jih bomo v prvi naslednji številki Informatorja; nagrade, knjige, pa smo nagrajencem že poslali na dom.

RUDAR — Glasilo kolektiva Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje, naslov splošne uprave: Velenje — Rudarska 6, telefon h. c. 851 100

Za organizacijo izdajanja in urejanja skrbi uredniški odbor v sestavi: Alojz Lipičnik (predsednik — RLV), Franc Švener (delegat — RLV), Ivo Petrej (delegat — ESO), Pavel Mejaš (delegat — RLV), informacijska komisija TOZD TEŠ (komisijo sestavljajo: Maks Lomšek, Adolf Ošlownik in Martin Tomše — kot delegat TOZD TEŠ iz te sestave sodeluje na sejah odbora le eden), Rafael Batič (urednik), Silvo Pešak (odgovoren za tisk), Teodor Jelen (odgovorni urednik), Lojze Filipančič (odgovoren za zvezo z neposrednim obveščanjem).

Stalni sodelavci uredniškega odbora so: Ludvik Mali (svetovalec), Stojan Saje (novinar), Romana Misja (tajnik glasila), Lojz Ojsteršek (fotoreporter) — iz REK Velenje, in Tone Seliga — iz občinske konference SZDL občine Velenje.

Naslov uredništva: Velenje, Prešernova 5 (kadrovsko-socialni sektor, soba 31 — telefon interno 260)

Tiska TOZD TISK — Velenje, Foitova 10 * Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno * Izhaja po potrebi * Naklada v višini staleža zaposlenih + 80 izvodov.

Srečno novo leto!